

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ (شروع) کہ اللہ پہ نوم چہ نوے مہربان دیر یا رحم کو کہے کہ پہ کے ۱۱۳ آیتوں اور ۷ رکوع کے شروع کو کہ اللہ پہ نوم چہ نوے مہربان دیر یا رحم کو کہے

اَقْتَرَبَ لِلنَّاسِ حِسَابُهُمْ وَهُمْ فِي غَفْلَةٍ مُّعْرِضُونَ ۝۱ مَا يَأْتِيهِمْ

مِّنْ ذِكْرِ رَبِّهِمْ مُحَدَّثٍ ۝۲ اِلَّا اسْتَعْصَمُوا وَهُمْ يَلْعَبُونَ ۝۳

لَاهِيَةً قُلُوبُهُمْ ۝۴ وَاسْرُوا التَّجْوَىٰ ۝۵ الَّذِينَ ظَلَمُوا ۝۶ اَهْلُ

هٰذَا ۝۷ الْاَبَشَرُ مِمَّنْ لَّكُم مِّثْلُكُمْ ۝۸ اَفَتَاتُونَ السَّحَرَ وَ انْتُمْ تَبْصُرُونَ ۝۹

قُلْ رَبِّي يَعْلَمُ الْقَوْلَ فِي السَّمَاءِ وَالْاَرْضِ وَهُوَ

السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ۝۱۰ بَلْ قَالُوا اضْعَافُ اَهْلَامٍ بَلْ افْتَرَاهُ

بَلْ هُوَ شَاعِرٌ ۝۱۱ فَلْيَاتِنَا بِآيَةٍ ۝۱۲ كَمَا اَرْسَلْنَا

اِلَیْهِمْ قَبْلَهُمْ مِّنْ قَبْلِهِمْ مِّنْ قَبْلِهِمْ مِّنْ قَبْلِهِمْ ۝۱۳

وَمَا اَرْسَلْنَا قَبْلَكَ اِلَّا رِجَالًا نُّوْحِيْ اِلَيْهِمْ فَمَسَّلُوا اَهْلَ الذِّكْرِ

۝۱۴

۝۱۵

اِنْ كُنْتُمْ لَا تَعْلَمُوْنَ ۝ وَمَا جَعَلْنَهُمْ جَسَدًا لَا يَأْكُلُوْنَ الطَّعَامَ

که چهرے تاسو | نه پوهیږئ | اونه ووجو پرې مونږ دهغی | داسے جسم | چه نه په ځوړو | طعام

نه پوهیږئ نو د علم والو نه ټپوس وکړئ | او مونږ د دې نه بیا نو داسے بدن نه نه و و جو پرې چه گني خوراکونه و نه

وَمَا كَانُوا خَالِدِينَ ۝ ثُمَّ صَدَقْنَهُمُ الْوَعْدَ فَأَنْجَيْنَاهُمْ

اونه | دوی و | همیشه اوسیدونکي | بیا | رښتینې کړه مونږ دوی سره | وعده | پس نجات ورکړو مونږ دوی

کوی اونه همیشه هغوی ژوندی پاته شوی دی بیا مونږ هغوی سره خپله وعده رښتیا کړه نو هغوی له او رنور

وَمَنْ نَّشَاءُ وَاهْلَكْنَا الْمُسْرِفِينَ ۝ لَقَدْ أَنْزَلْنَا

اوهغه چاته | چه غوښتل مونږ | او هلاک کړل مونږ | حد نه تیریدونکي | بیشکه | نازل کړه د مونږ

چا له چه مو غوښتل مونږ نجات ورکړو او حد نه تیریدونکي مو هلاک کړل (له خلقوا) مونږ په تاسو یو کتاب

اَلَيْكُمْ كِتَابًا فِيهِ ذِكْرُكُمْ ۝ أَفَلَا تَعْقِلُوْنَ ۝

ستاسو طرف ته | یو کتاب (د قرآن) | چه په هغه کته | ستاسو د کرځه | پس آیتاسو نه پوهیږئ

(د قرآن) نازل کړه دے په کوم کته چه تاسو د پاره نصیحت دے، نو آیتاسو پوهیږئ نه!

وَكَمْ قَصَمْنَا مِنْ قَرْيَةٍ كَانَتْ ظَالِمَةً وَأَنْشَأْنَا

او ډیر | برباد کړی د مونږ | کلی | چه د هغوی ظالمان | او ډیر کړل مونږ

او مونږ داسے ډیر کلی تیار کړل چه د هغه خلق ظالمان وو، او د هغوی نه

بَعْدَهَا قَوْمًا آخَرِينَ ۝ فَلَمَّا أَحْسَوْا بِأَسَاءَتِهِمْ

پس له هغه نه | قومونه | نور | پس هرکله چه | دوی محسوس کړو | زموږ عذاب

پس مویو بل قوم راپیدا کړو، نو هرکله چه هغوی زموږ عذاب ولیدلو

إِذَا هُمْ مِنْهَا يَرْكُضُونَ ۝ لَا تَرْكُضُوا وَارْجِعُوا إِلَى

ناکامانه به دوی | له هغه ځای نه | تښتیدل | مه تښتئ | او واپس شئ | په طرف

نو د هغه کلی نه په تښتته شروع شول (اوس) مه تښتئ او کوم نعتونه چه تاسو نه درکړه

مَا أَتَرَفْتُمْ فِيهِ وَمَسْكِنَكُمْ لَعَلَّكُمْ تُسْأَلُونَ ۝ قَالُوا

د هغه (سامن) | چه عیش به کولو تاسو په هغه کته | او خپلو کورونو ته | شاید چه تاسو نه | ټپوس وشی | دوی د ویل

شوی د هغه ته او خپلو کورونو طرف ته واپس راشئ شاید چه تاسو نه غه ټپوس وشی؟ هغوی د ویل

يُؤَيِّلَكُمَا إِنَّا كُنَّا ظَالِمِينَ ۝ فَمَا زَالَتْ تِلْكَ دَعْوَاهُمْ حَتَّى

هائے افسوس! | بیشکه د مونږ | ظالمان | پس همیشه دے | هم دا | چغه د دوی | تر دے چه

چه افسوس! بیشکه هم مونږ ظالمان وو - نو لکيا وو هم د غسے چغه و هله تر دے چه هغوی

جَعَلْنَاهُمْ حَصِيدًا خُمِدِينَ ۝ وَمَا خَلَقْنَا السَّمَاءَ

کړل مونږ دوی | په شان د کوښوی فصل | او په شان د مړاور | اونه دے پیدا کړه مونږ | آسمان

مو د رښلی شوی فصل او د مړاور په شان کړل - او مونږ آسمان او زمکه او هغه چه

وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا لَعَيْنٌ ﴿١٦﴾ لَوَارِدًا أَنْ تَتَّخِذَ
لَهُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ آلِهَةً لَوْ كَانُوا يَفْقَهُونَ ﴿١٧﴾

لویہ | نوخا مخابہ مونیز جوہہ کسودہ ہفت | لہ خیل خان نہ | کہ چرے | دو مونیزہ | کوونکی | بلکہ
نوہم | دخیل خان نہ | بہ موجودہ کہے وے کہ مونیزہ خا مخا داسے کوے۔
نقذت | بالحق | علی الباطل | فیدمغہ | فاذا هو زاهق
مونیزہ | حق | بہ باطل بانہ | پس ہفتہ ددہ سرماتی | پس ناگاہ ہفتہ | درک شی
مونیزہ | حق | دباطل | دپاسہ | ورکلو | نوہفتہ | دہفتہ | سرماتی | نوہفتہ | دباطل | ورک شی

وَلَكُمْ الْوَيْلُ مِمَّا تَصِفُونَ ﴿١٨﴾ وَلَهُ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ
وَالْأَرْضِ وَمَنْ عِنْدَهُ لَا يَسْتَكْبِرُونَ عَنْ عِبَادَتِهِ وَلَا يَسْتَحْسِرُونَ ﴿١٩﴾

وتمکے | ہلاکت دے | لہ ہفتہ | نہ | چہ تاسوے | بیانوی | اوہم | ددہ | دی | خوک | چہ | پہ آسمانوں | کہے
وہفتہ | چہ تاسو | دروغ | بیانوی | ہفتہ | تاسو | دپارہ | بریادی | دہ | او | پہ آسمانوں | درمکے | کہے | چہ | دی | تولد
وتمکے | کہے | دی | ادھوک | چہ | ددہ | سرہ | دی | سرکشی | نہ | کوی | ددہ | لہ | عبادت | نہ | اوہ | سترہ | کیری
ہفتہ | دی | اوکے | (خیریت) | چہ | ہفتہ | سرہ | دی | نہ | دہفتہ | دعبادت | نہ | سرکشی | کوی | اوہ | سترہ | کیری

يَسْخَرُونَ إِلَيْهِ وَاللَّيْلِ وَالنَّهَارِ لَا يَفْتُرُونَ ﴿٢٠﴾ أَمْ اتَّخَذُوا
إِلَهَةً مِمَّنْ الْأَرْضِ هُمْ يُنْشِرُونَ ﴿٢١﴾ لَوْ كَانَ فِيهِمَا

ہفتہ | تسخیم | وائی | شبہ | اوورخ | سستی | نہ | کوی | آیا | دوی | نیولی | دی
ورخ | او شبہ | داللہ | تعالیٰ | تسخیم | کوی | او سستی | بالکل | نہ | کوی | آیا | دے | خلق | دزمکے | پہ | مخ
الہۃ | مین | الارض | ہم | یشرون | لوکان | فیہما
(نور) | معبودان | لہ | زمکے | نہ | (چہ) | دوی | بہ | بیا | ژوندی | کوی | دوی | کہ | چرے | پہ | دے | کہے
داسے | خیزدہ | معبودان | نیولی | دی | چہ | خوک | راپیدا | کوے | شی | کہ | چرے | پہ | زمکے | او | آسمان | کہے

إِلَهَةً إِلَّا اللَّهَ لَفَسَدَتَا ۚ فَسُبْحَنَ اللَّهُ رَبِّ الْعَرْشِ
عَمَّا يَصِفُونَ ﴿٢٢﴾ لَا يُسْئَلُ عَمَّا يَفْعَلُ وَهُمْ يُسْئَلُونَ ﴿٢٣﴾

(نور) | معبودان | سیوا | داللہ | نہ | نودوارہ | (زمکے | او | آسمان) | بہ | تباہ | شوی | دو | پس | پاک | د | اللہ | مالک | دعرش
داللہ | تعالیٰ | نہ | سیوا | نور | معبود | دے | نودوارہ | بہ | تباہ | شوی | دو | نوکے | خبرے | چہ | خلق | دہفتہ | پہ | حقلہ | ببانوی
عمما | یصفون | لا یسئل | عما | یفعل | وہم | یسئلون
لہ | ہفتہ | نہ | چہ | دوی | بیا | نوی | نیوس | بہ | نہ | شی | کی | لہ | دہ | نہ | خہ | چہ | وکری | اوہم | لہ | دوی | بہ | تپوس | کی | شی
دعرش | مالک | اللہ | تعالیٰ | دہفتہ | نہ | پاک | دہفتہ | چہ | ہفتہ | کوی | نو | پینتہ | نہ | نہ | شی | کی | او | دخلق | نہ | بہ | تپوس | پینتہ | کیری

بُرْهَانَكُمْ هَذَا ذِكْرُ مَنْ مَّعِيَ وَذِكْرُ مَنْ قَبْلِي

خپل دليل | هم دا | ذکر دے | دھنچاچه | ماسره دی | او ذکر دے | دھنچاچه | وړاند له مانه وو
خودا مخکې کړی ، دا د هغه خلقو ذکر دے چه ماسره دی ، او د هغو کوم چه له مانه وړاند وو

بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ الْحَقَّ فَهُمْ مُّعْرِضُونَ

بلکه | اکثر له دوی نه | نه پوهیږی | په حق | پس دوی | مخ اړونکی دی
خو په دوی کښه اکثر خلق په حقه خبره نه پوهیږی نو (حکمه) د هغه نه مخ هرغوی

وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رَسُولٍ إِلَّا نُوحِيْهِ

او نه دے لیږلے مونږ | له تانه وړاند | څوک | رسول | مگر | مونږ به وحی کوله
او مونږ له تانه وړاند هېڅکله داسه یو رسول نه دے لیږلے چه هغه ته مو دا وحی کړه نه

إِلَيْهِ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا فَاعْبُدُونِ ۝ وَقَالُوا اتَّخَذَ

د هغه ملنډ ته | داچه نشته د بل څوک معبود | سیوا زمانه | پس عبادت کوی زما | او دوی وائی | نیولے دے
دی چه زما نه سیوا بل معبود نشته نو صرف هم زما عبادت کوی - او دوی وائی چه رحمن

الرَّحْمَنُ وَلَدًا سُبْحَنَهُ ۖ بَلْ عِبَادٌ مُّكْرَمُونَ ۝

رحمن | اولاد | هغه پاک دے | بلکه | بندگان دی | عزتمند
(خدا شخ) اولاد نیولے دے حال دا چه هغه دیک نه پاک دے ، بلکه (فرشته خو) د هغه دیر عزتمند بندگان دی

لَا يَسْقُونَهُ ۖ يَأْتِيهِمْ بِالْقَوْلِ وَأَهُمْ بِأَمْرِهِ يَعْمَلُونَ ۝ يَعْلَمُ

نه وړاند کیدوی د کوله ده نه | په هیه خبره کښه | او دوی | په حکم د هغه | عمل کوی | هغه پوهیږی
د هغه نه وړاند خبره قدر نه شی کوله او د هغه په حکم پوره پوره عمل کوی - هغه ته معلوم دے

مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَلَا يَشْفَعُونَ إِلَّا

په هغه نه | چه په وړاند د دوی دی | او په هغه نه چه د دوی وروستوی | او سفارش به نه کوی | مگر
هرڅه چه د دې په وړاند دی ، او هرڅه چه ترې نه شاته دی او هغوی دچا سفارش هم نه شی کوله

لِمَنْ ارْتَضَىٰ وَهُمْ مِّنْ خَشْيَتِهِ مُشْفِقُونَ ۝

هغه چا د پاره چه | هغه پراخي شوی دے | او دوی | د هغه د ویرې نه | ویریدونکی دی -
سیوا د هغه چا نه دچا نه چه الله تعالی راضی دی او هغوی ټول د الله د هیت نه هیشه په ویره دی

وَمَنْ يَّقُلْ مِنْهُمْ إِنِّي إِلَهٌ مِّنْ دُونِهِ فَذَلِكِ

او څوک چه | وائی | له دوی نه | چه بیشکه زه | معبود یم | د هغه نه سیوا | پس داسه له به
او په دوی کښه چه څوک داسه ووائی چه د هغه نه سیوا زه معبود یم نو هغه له به مونږ

يُجْزِيهِ جَهَنَّمَ ۖ كَذَلِكَ نُجْزِي الظَّالِمِينَ ۝ أَوَلَمْ يَرَوْا

مونږ سزا ورکړو | د دوزخ | هم دغه شان | مونږ سزا ورکړو | ظالمانو ته | آيا نه دی کتلی
د دوزخ سزا ورکړو ، مونږ ظالمانو له هم دغه شان سزا ورکړو - آيا کافرانو ته داغره

الَّذِينَ كَفَرُوا أَنَّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ كَانَتَا

معه خلقوچہ | کافران دی | چہ | آسمان | او زمکہ | دو

فَقَتَّقَهُمَا^{۳۰} وَجَعَلْنَا مِنَ الْمَاءِ كُلَّ شَيْءٍ حَيٍّ

ملاؤ شو | بیا جدا جدا کرل مونہ دواہ | او پیدا کرو مونہ | لہ او بونہ | ہر غیز | ژوندے

أَفَلَا يُؤْمِنُونَ^{۳۱} وَجَعَلْنَا فِي الْأَرْضِ رَوَاسِيَ أَنْ تَمِيدَ

پس آیا دوی ایمان نہ راوری | او پیدا کرل مونہ | بہ زمکہ کنے | غزنہ | چہ | چرتہ تپتہ رنہ | شی

بِهِمْ وَجَعَلْنَا فِيهَا فِجَاجًا سُبُلًا لَّعَلَّهُمْ يَهْتَدُونَ^{۳۲}

بہ دوی | او جو کہے مونہ | بہ کہنے | ارتے | لارے | دپارہ دیکھ دوی | لاسر بیا موی

وَجَعَلْنَا السَّمَاءَ سَقْفًا مَحْفُوظًا^{۳۳} وَهُمْ عَنْ آيَاتِهَا مُعْرِضُونَ^{۳۴}

او جو کہ مونہ | آسمان | یو چت | محفوظ | او دوی | دے دے مخبونہ | مخا و نکدی

وَهُوَ الَّذِي خَلَقَ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ وَالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ^{۳۵} كُلٌّ

او مہ دیکھ چاہ | پیدا کرلہ | شبہ | او درخ | او نور | او سپوڑ مئی | ہریو

فِي فَلَكٍ يَسْبَحُونَ^{۳۶} وَمَا جَعَلْنَا لِبَشَرٍ مِّن قَبْلِكَ الْخُلْدَ

یہ آسمان کنے | لامبودی | اونہ دے ورکہے مونہ | ہیو یونیا م تہ | لہ تانہ وراہ | ہمیشہ والے

أَفَلَا يَنفَكُونَ^{۳۷} فَهُمْ الْخَالِدُونَ^{۳۸} كُلُّ نَفْسٍ ذَائِقَةُ الْمَوْتِ

پس آیا کہ پھر | وفات شے تہ | نودوی | ہمیشہ پاتے کید و نکدی | ہریو نفس | خکو نکدی | مزکہ | دمرک

وَنَبْلُوكُم بِالشَّرِّ وَالْخَيْرِ فِتْنَةً^{۳۹} وَإِلَيْنَا تُرْجَعُونَ^{۴۰} وَإِذَا

او مونہ آزمایو تاسو | بہ سختی | او بہ آسوی | بہ طریقہ امتحان | او مونہ طہ تہ | بہ بیوتہ راکوٹے شی | او مہ کہ چہ

رَأَى^{۴۱} الَّذِينَ كَفَرُوا أَنَّ يَتَّخِذُونَكَ إِلَّا هُزُوًا^{۴۲} أَهَذَا

دوینی تا | مہ خلق چہ | کافران دی | نونہ کوی دوی تاسرہ | مکرمانا | آیا ہم داد

مَنْ ذَا الَّذِي يَدْعُو^{۴۳} يَوْمَ تَأْتِي السُّحُبُ بِالْمَاءِ فَيَكْنُفُهُمْ^{۴۴} فَاذْكُرُونِي

چہ دا کافران تا دوینی نو نورخہ نہ خوتو تہ | درپورے شروع کری | چہ آیا دا مہ

الَّذِي يَذْكُرُ الْهَتَكُمْ وَهُمْ يَذْكُرُ الرَّحْمَنَ هُمْ كَفَرُونَ ﴿٣٩﴾
 هغه کس | چه ذکر کوی | ستاسو معبود؟ | او هغه (خو) | ذکر | د رحمن نه | منکر دی
 (سکه) | چه ستاسو معبودانو ذکر (په بدی) کوی | او حال دا چه دوی په خپله د رحمان د یاد نه انکار کوی

خَلَقَ الْإِنْسَانَ مِنْ عَلَجٍ سَأَوْرِيكُمْ آيَاتِي فَلَا تَسْتَعْجِلُونِ ﴿٤٠﴾
 پيدا شوې | انسان | له تندۍ نه | د پر زړه زه و ښایم تاسو | خپله غځې | پس تاسو مونږ نه د تندۍ مطالبه کوی
 د انسان په پید اوښت کې تندۍ ایښوې شوې ده | زه به د پر زړس تاسو ته خپله غځې وښایم | پس تاسو تندۍ مه کوی

وَيَقُولُونَ مَتَى هَذَا الْوَعْدُ إِن كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٤١﴾
 او دوی وايي | کله به وی | دا | وعده | که پرې | یی تاسو رښتینی؟
 او دوی وايي | چه دا وعده به کله پوره کېږي که تاسو رښتینی یی؟

لَوْ يَعْلَمُ الَّذِينَ كَفَرُوا حِينَ لَا يَكْفُونُ عَنْ وُجُوهِهُمْ
 کاش! چه پوهه شی | هغه خلق چه | کافران دي | هغه وخت چه | نه به شی لرې کولې دوی | له مخو نه خپلونه
 کاش! منکرانو ته هغه وخت معلوم وې چه دوی به نه د خپلو مخونو نه اور منع کولې

النَّارَ وَلَا عَنْ ظُهُورِهِمْ وَلَا هُمْ يَنْصَرُونَ ﴿٤٢﴾ بَلْ
 اور | اونه | له شا کاو خپلونه | اونه به دوی ته | مدد ورکولې شی | بلکه
 شی | اونه له خپلو شا کاو نه اونه به ورته هیڅ قسم له امداد رسیده شی نورڅه

تَأْتِيهِمْ بَغْتَةً فَتَبْهَتُهُمْ فَلَا يَسْتَطِيعُونَ رَدَّهَا وَلَا
 رايه شی په دوی | ناگهانه | چه هغه به دوی وارخطا کړي | پس دوی به طاقت نه شی کول | د دفع کوونکې اونه
 نه خودغه (اور) به پرې ناگهانه راشي | او دوی به حیرانه کړي | نو بیان به هغه راوړي | لرې کولې شی اونه به

هُمْ يَنْظُرُونَ ﴿٤٣﴾ وَلَقَدْ اسْتَهْزَيْ بِرُسُلٍ مِّن قَبْلِكَ
 به دوی له | مهلت ورکولې شی | او یقیناً تېوتې و شوې | د پیغمبرانو سره | له تان وړاندې
 و (د توبې ایستلو) مهلت ورکولې شی - اوله تان وړاندې هم د پیغمبرانو سره تېوتې شوی دی

فَحَاقَ بِالَّذِينَ سَخِرُوا مِنْهُمْ مَا كَانُوا بِهِ
 پس راپریوتلو | په هغه کسانو چه | خدا اگلې به کولې | له دوی نه | هغه (عذاب) | په کوم پورې چه
 نو چا چه وړپورې خدا اگلې کولې د هغوی نه هم هغه عذاب را تاو شو | په کوم پورې چه به

يَسْتَهْزِءُونَ ﴿٤٤﴾ قُلْ مَن يَكْلُو كُم بِاللَّيْلِ وَالنَّهَارِ
 دوی خدا اگلې کولې | دوايه | څوک | حفاظت کوی ستاسو | د شپې | او د ورځې
 هغوی خنډل - (پیغمبره!) ورته دوايه چه د رحمن (د عذاب) نه څوک ستاسو شپې او ورځې

مِنَ الرَّحْمَنِ بَلْ هُم عَنْ ذِكْرِ رَبِّهِمْ مُّعْرِضُونَ ﴿٤٥﴾
 (له عذاب) د رحمان نه | بلکه | دوی | د خپل رب له ذکر نه | مخونه اړولی دی -
 حفاظت کوی (که هغه وغواړي) خبره داده چه دوی د خپل رب د یاد نه مخونه اړولی

أَمْلَهُمُ الْهَيْهَاتَ تَمْنَعُهُمْ مِّنْ دُونِنَا لَا يَسْتَطِيعُونَ
 بِأَدْوَى | رنوس | معبودان دی | چه ددوی حفاظت کوی | سیوا زمونږ نه؟ | دوی نه شی کولے
 تیا دوی سره زمونږ نه سیوا داسے معبودان شته چه ددوی حفاظت وکړی؟ هغوی خود خپلو ځانونو
 نَصْرَ أَنْفُسِهِمْ وَلَا هُمْ مِّنَّا يُصْحَبُونَ ٢٣ بَلْ
 مدد | د خپل ځان | اونه به ددوی | زمونږ له طرف نه | ملګرتیا کولے شی | بلکه
 امداد هم نه شی کولے | اونه زمونږ په مقابله کي بل څوک د هغوی ملګرتیا کولے شی - مونږ
 مَعْنَا هَؤُلَاءِ وَأَبَاءُهُمْ حَتَّى طَالَ عَلَيْهِمُ
 مونږ سامان د دوند | ورکړو | دوی ته | او ددوی پلارانوته | تر دے چه | اوږده شوه | په دوی باند
 ددوی او ددوی پلار نيکه له ددنيا نعمتونه ورکړل ، تر دے چه په دوی باند یوه اوږده
 الْعَمْرُ أَفَلَا يَرَوْنَ أَنَّا نَأْتِي الْأَرْضَ نَنْقُصُهَا
 موده د عمر | پس ایا دوی نه گوري | چه مونږ راځو | زمکه ته | چه کموؤ مونږ دا
 موده تیره شوه ، ایا دوی نه گوري چه مونږ (ددوی د قبضې لاند) زمکه (د مسلمانانو په فتحانو سره) د هر طرف
 مِنْ أَطْرَافِهَا أَفَهُمُ الْغَالِبُونَ ٢٤ قُلْ إِنَّمَا أُنذِرُكُمْ
 د دے له طرفونو نه | پس ایا دوی | غالب کیدونکي دی | ووايه | بیشکه | زه ویروم تاسو
 نه راټنکوؤ ، نو ایا اوس هم ددوی غلبه بیا موندلے شی؟ (پيغمبر) ته ورته ووايه چه زه خواتاسو صوف دوی
 بِالْوَحْيِ وَلَا يَسْمَعُ الصَّمُ الدُّعَاءَ إِذَا مَا يُنذِرُونَ ٢٥
 دوی په ذریعې | اونه اوری | کانړه | بلنه | هرکله چه دوی ویرولے شی
 په ذریعې د الله د فرمانی نه ویروم ادا کانړه چه څه وخت ویرولے شی نو ددوی خوهو ادا نسته اوری
 وَلَئِنْ مَسَّتْهُمْ نَفْحَةٌ مِّنْ عَذَابِ رَبِّكَ لَيَقُولُنَّ
 او که چرے | د رسیږی دوی ته | یوه چپه | د عذاب | ستاډرب | نو دوی به ضرور وای
 او که چرے ستاډرب له طرف نه دوی ته د عذاب یوه چپه راشی ، نو دوی وای
 يُؤْتِلِنَا إِنَّا كُنَّا ظَالِمِينَ ٢٦ وَ نَضَعُ الْمَوَازِينَ
 اے یښځی زمونږ | بیشکه دو مونږه | ظالمان | او | مونږ به کیردد | تله
 ځان زمونږه یښځی ! بیشکه چه مونږ به په ځانونو ظلم کوو ، او مونږ به د قیامت په ورځ د
 الْقِسْطِ لِيَوْمِ الْقِيَامَةِ فَلَا تُظْلَمُ نَفْسٌ شَيْئًا
 د انصاف | په ورځ | د قیامت | پس ظلم به نه شی کولے | په هیڅ کس | د هیڅ شیز
 انصاف تلے کیردد - نو په چا به ذره هم ظلم نه شی کولے
 وَإِنْ كَانَ مِثْقَالَ حَبَّةٍ مِّنْ خَرْدَلٍ أَتَيْنَا بِهَا
 او که چرے | دوی د عمل | په مقدار | د دانے | د اوری (هم) | نو مونږ به راډرو | هغه
 او که (د چا عمل) د اوری د دانے هومره وړو که دی نو هم به لے راډړاسید کړو

وَكُنِيَ رِبًّا حَسِيْنًا ۝ وَلَقَدْ اَتَيْنَا مُوسٰى وَهٰرُونَ

او کافی یو | مونبدہ | حساب کوونکی | ابیشک | ورکے دومونر | موسیٰ | او ہارون |
او حساب اخستولہ مونر یوازے کافی یو۔ او مونر موسیٰ او ہارون | تہ (تورات) ورکے

الْفُرْقَانِ وَضِيَاءٌ وَذِكْرًا لِلْمُتَّقِينَ ۝ الَّذِيْنَ

پہ حق او باطل کے فرق کوونکے (کتاب) | اورنہ | او | ذکر | پرہیز کارانو | پارہ | کوم خلق |
چہ پہ حق او باطل کے فرق کوونکے اورنہ او | پرہیز کارانو | پارہ نصیحت دے، ہنہ خلقو | پارہ

يَخْشَوْنَ رَبَّهُمْ بِالْغَيْبِ وَهُمْ مِّنَ السَّاعَةِ

ویریدی | لہ خیل رب نہ | بے لیدنو | او دوی | لہ قیامت نہ |
چہ ذکر رب نہ غائبانہ ویریدی | او هغوی ذکر قیامت نہ ہم ویرہ

مُشْفِقُونَ ۝ وَهٰذَا ذِكْرٌ مُّبْرَكٌ اَنْزَلْنَاهُ اَقَانْتُمْ

ویریدونکی دی | اودا (ذکران) | ذکر دے | برکت والا | چہ مونر نازل کرے | پس ایا تاسو
کوئی۔ اودا (ذکران) | بابرکتہ نصیحت دے کوم چہ مونر نازل کرے دے نو ایا تاسو

لَهُ مُنْكَرُونَ ۝ وَلَقَدْ اَتَيْنَا اِبْرٰهِيْمَ رُشْدًا

دے نہ | انکار کوونکی یی؟ | ابیشک | ورکے دومونر | ابراہیم تہ (ہم) | ددہ ہدایت
دے نہ انکار کوئی؟ او مونر ابراہیم تہ لہ دے نہ ورائے ہدایت ورکے

مِّنْ قَبْلُ وَكُنَّا بِهٖ عَلِيْمِيْنَ ۝ اِذْ قَالَ لِاٰيِسِهٖ

لہ دے نہ ورائے | او مونر دو | لہ دے نہ | بنہ واقف | ہرکے چہ | ددہ وونیل | خیل پلاس
وو | او مونر لہ دے نہ بنہ واقف وو۔ ہرکے چہ ددہ خیل پلاس او خیل

وَقَوْمِهٖ مَا هٰذِهِ التَّمٰثِيْلُ الَّتِي

او | خیل قوم تہ | خد دی دا | صورتونہ | ہنہ چہ
قوم تہ وونیل چہ دا خد (دھیات) شکونہ دی چہ ددے دعبادت

اَنْتُمْ لَهَا عٰكِفُونَ ۝ قَالُوْا وَجَدْنَا اٰبَاءَنَا لَهَا

تاسو | پہ ہنہ | منجوران یی | دوی وونیل | مونر موندی دو | خیل پلاس نیکہ | چہ ددہ
دپارہ تاسو دیرے لکوی دی۔ هغوی ورنہ وونیل چہ مونرہ خو خیل پلاس نیکونہ ددوی پہ

عٰبِدِيْنَ ۝ قَالَ لَقَدْ كُنْتُمْ اَنْتُمْ وَاٰبَاؤُكُمْ

عبادت کوونکی دو | ددہ وونیل | بیشک | وئ تاسو | او | ستاسو پلاس نیکہ
عبادت کے اختہ لیدی دی۔ ابراہیم وونیل چہ تاسو او ستاسو پلاس نیکونہ ہم پہ خد کند

فِيْ ضَلٰلٍ مُّبِيْنٍ ۝ قَالُوْا اَحِجَّتَنَا بِالْحَقِّ اَمْ اَنْتَ

پہ گمراہی کے | بنکارہ | دوی وونیل | آیاتا را ددہ مونرہ | ریشینہ خبرہ | یاتہ یی
گمراہی کے پراتہ وو۔ هغوی ورنہ وونیل چہ آیاتا تاسو مونرہ حنہ خبرہ را ددہ ددہ

مِنَ اللَّعِينِينَ ۝ قَالَ بَلْ رَبُّكُمْ رَبُّ السَّمَوَاتِ

له توکو کوونکونه | ده دوییل | بلکه ستاسورب | رب دے | د اسمانونو

وَالْأَرْضِ الَّذِي فَطَرَهُنَّ وَأَنَا عَلَىٰ ذَلِكُمْ

او | د زمک | کوم چه | پیداکړل دوی | او | زه | په دے باندې

مِّنَ الشَّاهِدِينَ ۝ وَتَاللَّهِ لَأَكِيدَنَّ أَصْنَامَكُمْ بَعْدَ أَنْ

له گواهانو نه یم | او قسم په الله | چه زه به خامخا تدبیر وکړم | ستاسو د بتانو | پس له دے نه چه

تَوَلَّوْا مُدْبِرِينَ ۝ فَجَعَلَهُمْ جُذَاذَا ۖ إِلَّا كَبِيرًا

مخ وگرځوئ تاسو | شا کوونکي | پس کړل ده هغه | تکړه تکړه | سبوا | د لویو (بت)

لَهُمْ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ ۝ قَالُوا مَنْ

ددوی | شاید چه دوی | د ده طرف ته | رجوع وکړی - | دوی دوییل | چا

فَعَلَ هَذَا بِالْهَيْتَا إِنَّهُ لَمِنَ الظَّالِمِينَ ۝ قَالُوا

کړه | دا کار | زمونږ د معبودانوسره | بیشکه دے | د ظالمونو نه دے | دوی دوییل

سَمِعْنَا فَنِي يَذْكُرُهُمْ يُقَالُ لَهُ إِبْرَاهِيمُ ۝ قَالُوا

مونږ اوریدلی | یوخوان نه | چه ذکر کوی ددوی | چه دویله شی | هغه ته | ابراهیم | دوی دوییل

فَاتُوا بِهِ عَلَىٰ عَيْنِ النَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَشْهَدُونَ ۝

پس راولی | دے | دستر کو د وړاندې | د خلقو | شاید چه دوی | گواهی ورکړی

قَالُوا وَأَنْتَ فَعَلْتَ هَذَا بِالْهَيْتَا يَا إِبْرَاهِيمُ ۝ قَالَ بَلْ

دوی دوییل | آیا هم تا | کړه دے | دا کار | زمونږ د معبودانوسره | اے ابراهیم | ده دوییل (ته) بلکه

فَعَلَهُ ۖ كَبِيرُهُمْ هَذَا فَسَلُّوهُمْ إِنْ كَانُوا يَنْطَفِقُونَ ۝

دایه کړه وی | ددوی د لویو (بت) | پس تپوس وکړی له دوی | که چیرې | دوی خبره کوی

بلکه دا کار ددوی دے لویو (بت) کړه دے که چیرې دوی خبره کوی نو ددویانه تپوس وکړه

فَرَجَعُوا إِلَىٰ أَنْفُسِهِمْ فَقَالُوا إِنَّكُمْ أَنْتُمُ الظَّالِمُونَ ﴿٥٣﴾ ثُمَّ
 پس رجوع و کره دوی | خپلو ما نوته | بیا دوی و وئیل | بیشکه بی تاسو | ظالمان | بیا
 هرکله چه هغوی سوچ و کره په خپل مینه کینه نو وے وئیل چه بیشکه هم تاسو بے انصافه بی . بیا هغوی د
 نَكِسُوا عَلَىٰ رُءُوسِهِمْ لَقَدْ عَلِمْتَ مَا هَؤُلَاءِ يَنْطِقُونَ ﴿٥٤﴾

بشکته کرل دوی | سرو نه خپل | بیشکه | ته پوهیدے | چه دابت | خبره نه کوی
 شرم نه | خپل سرو نه بشکته کرل (او وے وئیل) چه تاسو خو معلومه ده چه دوی خبره نه کوی

قَالَ أَفَتَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَنْفَعُكُمْ شَيْئًا

وَيُضِرُّكُمْ ﴿٥٥﴾ پس آيا تاسو عبادت کوئ | د الله نه سبوا | دهغه خه | چه نه نفع درکولے شی تاسو | دهغه خه
 ابراهيم ور نه وئیل چه آيا تاسو د الله تعالی نه سبوا د داسه څیزو نو عبادت کوی چه نه فائده در رسوے شی

وَلَا يَضُرُّكُمْ أَفِ لَكُمْ وَلِمَا تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ

او نه زیان در رسوے شی تاسو | افسوس د | په تاسو | او په دهغه خه | چه تاسو عبادت کوئ | سبوا | د الله
 او نه زیان درکولے شی . افسوس د په تاسو او په هغو باند د کو مو چه تاسو د الله تعالی نه سبوا عبادت کوی

أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿٥٦﴾ قَالُوا حَرِّقُوهُ وَانصُرُوا آلِهَتَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ

پس آيا تاسو عقل نه لرئ ؟ | دوی و وئیل | و سوزوئ د | او مدد کوئ | د خپلو معبودانو | که چرے بی تاسو
 آيا تاسو نه پوهیدئ ؟ هغوی و وئیل چه د کره او رکبه و سوزوئ او د خپلو معبودانو عبادت و کرئ که تاسو ده کول

فَعَلِينَ ﴿٥٧﴾ قُلْنَا يَنَّا كُونِي بَرْدًا وَسَلَامًا عَلَىٰ إِبْرَاهِيمَ ﴿٥٨﴾

کوونکی | و وئیل مونږه | اے اوره ! شه ته | یخ | او سلامتیا | په ابراهيم باند
 غواړئ . مونږ حکم و کره چه اے اوره ! ته د ابراهيم د پاره یخ شه او بے مشر ه شه .

وَأَرَادُوا بِهِ كَيْدًا فَجَعَلْنَاهُمُ الْأَخْسَرِينَ ﴿٥٩﴾ وَنَجَّيْنَاهُ

او دوی اراده و کره ده سره | د خرب | پس کرل مونږ دوی | ناکامه | او نجات و کره مونږ ده ته
 او خلغو دهغه بدی و غوښتله خو مونږ ور نه دهغه خلق | ناکامیا به کرل . او مونږ دهغه او لوط دواړه

وَلُوطًا إِلَى الْأَرْضِ الَّتِي بَرَكْنَا فِيهَا لِلْعَالَمِينَ ﴿٦٠﴾ وَوَهَبْنَا

او لوط ته | دهغه زمکه طرف ته | چه برکت ایښه د مونږ | په هغه کینه | د پاره د عالمونو | او درکړل مونږ
 بچ و ویتل داسه ملک ته چه مونږ د لوط د دنیا د خلغو د پاره برکتی کړه دے . او مونږ ابراهيم ته اسحاق

لَهُ إِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ نَافِلَةً وَكُلًّا جَعَلْنَا صَالِحِينَ ﴿٦١﴾

دهغه ته | اسحاق | او یعقوب | د انعام په طور | او هریو | مونږ جوړ کړو | نیک
 (خو نه) و کره او د دے نه علاوه یعقوب (نفس) هم د انعام په طور او ټول مونږ نیکان کرل .

وَجَعَلْنَاهُمْ آيَةً يَهْدُونَ بِأَمْرِنَا وَأَوْحَيْنَا إِلَيْهِمْ فِعْلَ

او جوړ کړل مونږ دوی | پېښوایان | دوی به لار ښودله | زموږ په حکم | او وحی و کره مونږ | د دوی طرف ته | د کولو
 او هغوی مو د (ټولو) خلقو پېښوایان کرل چه زموږ په حکم به یې (خلق ته) د دین لار ښودله او هغوی ته مو د وحی په ذریعه د

الْحَيَاتِ وَإِقَامَ الصَّلَاةِ وَإِيتَاءَ الزَّكَاةِ وَكَانُوا لَنَا
 دَ نیکانو | اود قامولو | د مونه | اود و رکولو | د زکوة | اود | وودوی | زمونږ

نیکو د کارونو کولو ، د مونه کولو اود زکوة د ورکولو حکم ورکولیدلو ، او هغوی هم زمونږ عبادت
 عِبَادَتِیْنَ ۴۳ وَلَوْ طَا أَتَيْنَهُ حُكْمًا وَعِلْمًا وَنَجَّيْنَاهُ

عبادت کوونکی | اود لوط ته | درکړو مونږ | حکمت | او علم | اود خلاصه ورکړو مونږ د که ته
 کولو . اود لوط ته مونږ حکمت او علم ورکړه وو ، او د هغه کلی ته مو بچ

مِنَ الْقَرْيَةِ الَّتِي كَانَتْ تَعْمَلُ الْخَبِيثَ ۴۴ إِنَّهُمْ كَانُوا
 له هغه کلی نه چه | کول به ئې | ناپاک کارونه | بیشکه دوی | انهم کانو

راوړيستلو د کوم اوسیدونکی چه د گنده کارونو عادت وو . بیشکه هغه خراب او بدکاره
 قَوْمٌ سَوَاءٌ فَسَقِينَ ۴۵ وَأَدْخَلْنَاهُ فِي رَحْمَتِنَا إِنَّهُ مِنَ الصَّالِحِينَ ۴۶

خلق ډیر خراب | نافرمانه | اود داخل کړو مونږ | په خپل رحمت کې | بیشکه د | له صالحانو نه وو
 قوم وو - اوهغه د لوط مونږ په خپل رحمت کې داخل کړو یقیناً هغه په نیکانو خلکو کې شامل

وَنُوحًا إِذْ نَادَى مِنْ قَبْلُ فَاسْتَجَبْنَا لَهُ فَنَجَّيْنَاهُ
 او یاد کړه نوح | هرکله چه دعا وکړه | له دکه وړاندې | پس قبوله کړه مونږ | دده دعا | پس خلاصه ورکړو مونږ د که ته

وو . اوله به نه دهانډ هرکله چه نوح آواز وکړو نو مونږ د هغه دعا قبوله کړه او مونږ هغه او د هغه
 وَأَهْلَهُ مِنَ الْكَرْبِ الْعَظِيمِ ۴۷ وَنَصَرْنَاهُ مِنَ الْقَوْمِ

اودده کور والوته | له غم | لوه نه | او مونږ مدد وکړو دده | له هغه قوم نه
 خاندان د ډیر لوی غم نه خلاص کړل - او مونږ د نوح بدله د هغه خلقونه واخسته

الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمٌ سَوَاءٌ فَاعْرِضْنَاهُمْ
 کومو چه | دروغ وگڼل | آیتونه زمونږ | بیشکه دوی وو | خلق | خراب | پس غرق کړل مونږ دوی

چه زمونږ حکمونه ئې دروغ گڼول ، بیشکه چه دغه خلق ډیر خراب خلق وو ، نو مونږ دوی
 أَجْمَعِينَ ۴۸ وَدَاوُدَ وَسُلَيْمَانَ إِذْ يَحْكُمَانِ فِي الْحَرْثِ إِذْ

ټول | او داود | او سلیمان | هرکله چه دوی فیصله کوله | د پتی په حقل | هرکله چه
 ټول غرق کړل - او داود او سلیمان علیهما السلام هم یاد کړه ، هرکله چه دوی د پتی په معامل کې فیصله

نَفَسَتْ فِيهِ غَمُّ الْقَوْمِ وَكُنَّا لِحُكْمِهِمْ
 غریدلې وې | په هغه کې | بیزه | د خلقو | اودو مونږ | د فیصله د دوی

کوله په کوم کې چه د یوې له بیزه غریدلې وې ، او مونږ ته د هغوی فیصله
 شَهِدِينَ ۴۹ فَفَهَّمْنَاهَا سُلَيْمَانَ ۵۰ وَكُلًّا آتَيْنَا

لیدونکی | پس پوهه ورکړه مونږ دده | سلیمان ته | اود هر یوله | ورکړو مونږ
 ښکاره وه ، نو مونږ د هغه فیصله پوهه سلیمان ته ورکړه ، او حکمت او علم خومونږ

حُكْمًا وَعِلْمًا وَسَخَرْنَا مَعَ دَاوُدَ الْجَبَالِ يُسَبِّحُنَ

حکمت | او علم | او تابع کری و موبز | سرہ | د داؤد | عزو نہ | چہ دوی بہ تسبیح کو
ہر یونہ ور کہے وو | او موبز داؤد | سرہ عزو نہ تابع کری | وو چہ ہف (عز و نو) اومارغان

وَالظِّلِّيرُ وَكُنَّا فُجِيلِينَ ۹ وَعَلَّمْنَاهُ صَنْعَةَ لَبُوسٍ لَّكُمْ

او مارغان (م) | او و موبز | کوئی | اوینو و موبز دہ | جوہول | دیولباس | تاسو د پارہ
بہ زمونہ پاک بیانوہ او دا کار موبز (پہ خیل قدیر) کہے وو او موبز ہف تہ د زغرو جوہول ستاسو (د فاندے)

لِتَحْصِنَكُمْ ۱۰ مِّنْ بَأْسِكُمْ ۚ فَهَلْ أَنْتُمْ شَاكِرُونَ ۱۱

چہ بچ کری تاسو | ستاسو د جنگ نہ | پس آیا | تاسو | شکر کوئی یو
د پارہ بنو د وچہ تاسو پہ جنگو کہے (د نقصا نو نہ) بچ کری نو آیا تاسو (زمونہ خفہ شکر بہ ادا کوئی ؟

وَلِسُلَيْمَانَ ۱۲ ذِی الْقُرْآنِ ۱۳ عَاصِفَةً تَجْرِي بِأَمْرِ إِلَى الْأَرْضِ

او (تابع موکر) سلیمان لہ | ہوا | تیزہ | چہ چلیدہ بہ | پہ حکم ددہ | بہ طرف د زک
او موبز د سلیمان د پارہ تیزہ ہوا کہے تابع کہے وے چہ د ہفہ پہ حکم بہ ہف زک طرف تہ

الَّتِي بَرَكْنَا فِيهَا ۱۴ وَكُنَّا بِكُلِّ شَيْءٍ عَالِمِينَ ۱۵ وَ

ہفہ چہ | برکت اچوے کمونہ | پہ ہف کہے | او یو موبز | پہ ہر غیز باند | پوہہ | اد
جلیدے پہ کومہ کہے چہ برکت نہ ایبہ وو ، او موبز تہ خو ہر غہ معلوم دی -

مِنَ الشَّيْطَانِ ۱۶ مَنْ يَّغْوِصُونَ لَهُ وَيَعْمَلُونَ عَمَلًا

لہ شیطانو نہ | ہفہ چہ | غوبے بہ تے وھل | دہ د پارہ | او کو بہ دوی | کار
پہ شیطانو کہے داسے ہم وو چہ د ہفہ د پارہ بہ تے غوبے وھل | او د دے نہ علاوہ نور کارونہ

دُونِ ذَلِكَ ۱۷ وَكُنَّا لَهُمْ حَفَظِينَ ۱۸ وَأَيُّوبَ ۱۹ إِذْ نَادَىٰ

د دے نہ سیوا (م) | او و موبز | د دوی | محافظ | او ایوب | ہر کہہ چہ دہ آواز کو
بہ تے ہم کول ، او موبز بہ د ہفوی حفاظت کولو - او ایوب را یاد کہہ چہ خیل رب تہ تے زاری

رَبِّهِ أَنِّي مَسَّنِيَ الضُّرُّ وَأَنْتَ أَرْحَمُ الرَّحِيمِينَ ۲۰

خیل ربہ | چہ بیشک | رسیدے کماتہ | تکلیف | او تہ | زیات رحم کوئی یو | د تلو رحم کوئی کو نہ
و کہہ | چہ ماتہ تکلیف را رسیدے دے او تہ | د تلو نہ زیات رحم کوئی یو -

فَاسْتَجَبْنَا لَهُ فَكَشَفْنَا مَا بِهِ مِنْ ضُرٍّ ۲۱ وَاتَيْنَاهُ

پس قبولہ کہہ موبز | د دہ دعا | پس لے کر موبز | چہ بہ ہفہ وو | تکلیف | او کر کہ موبز دہ تہ
نو موبز د ہفہ دعا قبولہ کہہ او د ہفہ تکلیف مولے کرہ او ہفہ تہ موخیلہ کوئی واپس

أَهْلَهُ ۲۲ وَمِثْلَهُمْ مَعَهُمْ رَحْمَةً ۲۳ مِّنْ عِنْدِنَا ۲۴ وَذَكَرَ

د دہ کو رولا | او بہ شان د دوی | د دوی سرہ | (پہ طوہ) رحمت | د خیل طرف تہ | اولیست
کہہ او د دوی پہ شان نور خلق ہم ، پہ خیل رحمت سرہ او چہ د عبادت کوئی کو

لِّلْعَبِيدِ ۝۸۷ وَاسْمِعِيلَ ۝۸۸ وَادْرِيْسَ ۝۸۹ وَذَا الْكِفْلِ ۝۹۰ كُلٌّ

عبادت کو نکو دپارہ | اور یاد کرہ اسماعیل | اور ادريس | اور ذوالکفل | ہر ایک
دپارہ نصیحت وی ۔ اور اسماعیل اور ادريس اور ذوالکفل (یاد کرہ) ،

مِّنَ الصَّابِرِينَ ۝۹۱ وَأَدْخَلْنَهُمْ ۝۹۲ فِي رَحْمَتِنَا ۝۹۳ إِنَّهُمْ

لہ صابر کو نکو نہ دو | اور داخل کرل مونہ دووی | پہ خیل رحمت کئے | بیشکہ دوی
صبر کو نکو نہ دو ، اور دوی مونہ پہ خیل رحمت کئے داخل کرل ۔ بیشکہ پہ دغہ قول نیگا

مِّنَ الصَّالِحِينَ ۝۹۴ وَذَالنُّونِ ۝۹۵ إِذْ ذَهَبَ مُغَاضِبًا فَظَنَّ

لہ صالحانہ نہ دو | اور (یاد کرہ) مہی والا (یونس) | ہر ایک پہ دے لاہو | پہ غصہ کئے | پس دغہ خیال و کرد
خلق دو ۔ اور مہی والا (یونس) یاد کرہ ، خہ وقت پہ ہفہ خفہ قہریدے روان شو اور اخیال لے و کرد

أَنْ لَّنْ تَقْدِرَ عَلَيْهِ فَنَادَىٰ فِي الظُّلُمَاتِ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ

چہ ہو شکہ بہ تنکسیارائہ و کو | پہ دغہ | پس دغہ آواز و کرد | پہ تیار دیکئے | چہ نشہ کبیل خوک موبہ | سوالہ تانہ
چہ مونہ پہ پر تنکسیارائہ و کو ، نو پہ تورو تیار دیکئے لے آواز و کرد چہ (آخندایہ) ستانہ بغیر بل معبود

سُبْحٰنَكَ ۝۹۶ إِنِّي كُنْتُ مِنَ الظَّالِمِينَ ۝۹۷ فَاسْتَجَبْنَا لَهُ ۝۹۸ وَخَجَلْنَاهُ

پاک یے تہ | بیشکہ زہ شوم | لہ ظالمانونہ | پس قبولہ کرہ مونہ | ددغہ دغا | اور مونہ نجات و کرد و دغہ
نشہ تہ پاک یے بیشکہ چہ ہم زہ زیاتی کو نیکے یم ۔ نو مونہ دغہ دغا قبولہ کرہ اور ہفہ مو دغہ نہ

مِّنَ الْعَمِ ۝۹۹ وَكَذٰلِكَ نُنْجِي الْمُؤْمِنِينَ ۝۱۰۰ وَزَكَرِيَّا ۝۱۰۱

لہ غم نہ | اور غہ شان | مونہ نجات و کرد | مؤمنانونہ | اور یاد کرہ زکریا | ہر ایک
غلام کرو اور مونہ ایہان دار خلق ہم دغہ نہ غلامو ۔ اور زکریا (یاد کرہ) ہر ایک چہ

نَادَىٰ رَبَّهُ رَبِّ لَا تَذَرْنِي فَرْدًا وَأَنْتَ خَيْرُ

دغہ آواز و کرد | خیل رب تہ | اے زما ربہ ! | مہ پریدہ دغا | یوازے | او تہ یے | دتولونہ بنہ
ہفہ دخیل رب نہ دعا و کرد چہ اے زما ربہ ! مایوازے (لا وارثہ) پرے نہ برے اور ہم نہ دتولونہ بہتری

الْوَرَثِينَ ۝۱۰۲ فَاسْتَجَبْنَا لَهُ ۝۱۰۳ وَوَهَبْنَا لَهُ يَحْيَىٰ وَأَصْلَحْنَاهُ

وارث | پس قبولہ کرہ مونہ | ددغہ دغا | او و کرد مونہ | دغہ تہ | یحییٰ | اور اصلاح و کردہ مونہ
وارث یے ۔ پس مونہ دغہ دغا قبولہ کرہ اور ورنہ مویحی و مغبیلو اور ددغہ نیجہ مو ددغہ دپارہ

لَهُ رَوْحَهُ ۝۱۰۴ إِنَّهُمْ كَانُوا يُسْرِعُونَ فِي الْخَيْرَاتِ وَيَدْعُونَنَا

دغہ دپارہ | ددغہ دغہ | بیشکہ دوی بہ | منہ دے و طے | پہ نیکو کئے | اور دوی بہ بللو مونہ
دولاد قابلہ کرہ ، بیشکہ دخلقوبہ نیکی پہ کارونہ کئے دتیزی نہ کارا خستلو اور مونہ بہ لے پہ امید

رَغْبًا وَرَهْبًا ۝۱۰۵ وَكَانُوا لَنَا خٰشِعِينَ ۝۱۰۶ وَالَّتِي ۝۱۰۷ أَحْصَتْ

پہ شوق | او پہ ویرہ | او و دوی | مونہ تہ | عاجزی کو نیکے | اور ہفہ بی بی (مریم) | چہ ہفہ حفاظت و کرد
او ویرہ سرہ بللو اور مونہ پہ ویرہ نہ لے عاجزی کو نیکے اور ہفہ بی بی (مریم) | ذکر کرہ چاہ خیل

فَرَجَهَا فَتَفَحَّخْنَا فِيهَا مِنْ رُوحِنَا وَجَعَلْنَهَا وَأَبْنَهَا

دخیل شرمکا | پس پوکے و کڑے مونہ | پہ ہفتے | دروح خیل | او جو یہ کڑے مونہ ہفتے | او دے خوتے | او دے خوتے (دوم) ناموس بیچ کرے دو نو مونہ پہ ہفتے کئے خیل روح و پوکو | او ہفتے بیچہ او دے خوتے مو دے خوتے دُنیا

آيَةً لِلْعَالَمِينَ ۱۱ إِنَّ هَذِهِ أُمَّتُكُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً وَأَنَا

تخبہ | دپارہ دے عالمون | بیشک | دا | ستاسو امت دے | امت | یو | او دے | دپارہ یوہ تخبہ دگر خولہ | بیشک ستاسو دا امت ہم یو امت دے | او دے ستاسو

رَبُّكُمْ فَاعْبُدُون ۱۲ وَتَقَطَّعُوا أَمْرَهُمْ بَيْنَهُمْ كُلٌّ إِلَيْنَا

ستاد ییم | پس زما عبادت کوئی | او دوی تکرے تکرے کرو | خیل کار | پہ خیل میتے | ہر یو | زموں طریقہ رب ییم پس تاسو ہم زما عبادت کوئی او دے خلق پہ خیل دین کئے اختلافات پیدا کرل (مکر) ہر یو لہ زموں

رَاجِعُونَ ۱۳ فَمَنْ يَعْمَلْ مِنَ الصَّالِحَاتِ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَلَا كُفْرَانَ

رجوع کوئے | نو خوک چہ | عمل کوئی | د نیکی | او ہفتے ایمانداروی | نو نافرمانی نہ نیکی طرف تہ واپس راتل دی | نو خوک چہ | د نیکی کار و نہ کوئی او ہفتے مؤمن ہم دی نو دے ہفتے عمل پہ ہفتے

لِسَعْيِهِ وَإِنَّا لَهُ كَاتِبُونَ ۱۴ وَحَرَامٌ عَلَى قَرْيَةٍ أَهْلَكْنَاهَا

دے ہفتے د کوشش | او بیشک مونہ | ہفتے | لیکوئی یو | او ناممکنہ دے | پہ ہر یو | چہ مونہ ہلاک کر دے | مناع نہ مٹی او مونہ یقیناً دے ہفتے عمل نہ لیکو | او کوہہ بنار یہ چہ مونہ نہا کرے دے دے دے او سید و کو

أَنَّهُمْ لَا يَرْجِعُونَ ۱۵ حَتَّىٰ إِذَا فُتِحَتْ يَأْجُوجُ وَمَاجُوجُ وَهُمْ

چہ ہفتی بہ | بیرتہ نہ راگرتی (مونہ) | ترچہ | غہ وقت راپرانتے شی | یا جوج | او ماجوج | او دوی بہ | دپارہ ناممکنہ دے چہ ہفتی بہ بیادنیاتہ واپس راشی | تردے چہ ہر کہ | یا جوج او ماجوج پرانتے شی او ہفتی

مِّنْ كُلِّ حَدَبٍ يَنْسِلُونَ ۱۶ وَاقْتَرَبَ الْوَعْدُ الْحَقُّ فَإِذَا هِيَ

لہ ہرے لوہے نہ | راز غلی | او نزدے بہ راورسیری | وعدہ | رشتی | پس ناگہانہ بہ | دہرے لوہے نہ پہ منہ کوئی پیری | او رشتی وعدہ بہ نزدے راورسیری نو دے کافرانو

شَاحِصَةً أَبْصَارُ الَّذِينَ كَفَرُوا ۖ يُوبِلْنَا قَدْ كُنَّا

وازے پاتے شی | سترے | دے خلقو | چہ کافران دی | افسوس پہ مونہ | بیشک دو مونہ | خلقو سترے بہ وازے پاتے شی | (بیا بہ ہفتی وائی چہ) افسوس! مونہ دے حقیقت

فِي غَفْلَةٍ مِّنْ هَذَا بَلْ كُنَّا ظَالِمِينَ ۱۷ إِنَّكُمْ وَمَا

پہ غفلت کئے | لہ دے (حال) نہ | بلکہ | دو مونہ | ظالمان | بیشک تاسو | او دے چہ نہ پہ غفلت کئے پاتے شو | نہ! بلکہ پہ | خان مونہ ظلم کولو | بیشک چہ تاسو ہم او دے اللہ

تَعْبُدُونَ ۱۸ مِنْ دُونِ اللَّهِ حَصْبُ جَهَنَّمَ أَنْتُمْ لَهَا

تاسو عبادت کوئی | سیوا دے اللہ نہ | خشاک دے | ددوئخ | تاسو (پول بہ) ہفتے نہ بغیر چہ تاسو دے عبادت کوئی ہفتے پول ہم ددوئخ خشاک دے | تاسو پول بہ پہ ہفتے

وَاِذْ يُدَوِّنُ ۙ تَوَكَّانَ هُوَلَاءِ الْاِلَهَةَ مَا وَرَدُوَهَا وَكُلٌّ
 دَاخِلِيَّةٌ | كد چرے وے | داد بتان | معبودان | نو نہ | بہ تلل دوزخ نہ | او دوی | توں بہ
 در داخلیہی - کہ دوی پہ (ربنیتیا) خدا یان وے نوہے (دوزخ) نہ بہ وے ورنوئل ؟ (خواس) قول بہ
 فِيهَا خِلْدُونَ ۙ لَهُمْ فِيهَا زَفِيرٌ وَهُمْ فِيهَا لَا يَسْمَعُونَ ۙ
 پہ دے کے | ہمیشہ وی | دوی لہ بہ | پہ کے کے | شور و غوغا | او دوی بہ | پہ دے کے | ہیٹ نہ آوری
 پہ کے ہمیشہ ہمیشہ اوسیدی . پہ ہف کے دننہ یہ شور و غوغا کوی اور بل ہیٹ خبرہ پہ نہ آوری
 اِنَّ الَّذِيْنَ سَبَقَتْ لَهُمْ مِّنَّا الْحُسْنٰى اُولٰٓئِكَ عَنْهَا
 بیشک | ہف خلق چہ | لہ و ہان نہ مفر شوہ | دد کی پارہ | زمونہ طہنہ | بشیکرہ | دغ خلق بہ | ددے نہ
 ہف خلق د کومو پارہ چہ زمونہ د طرف نہ د و ہان نہ د نیکی فیصلہ شوے دہ ہغوی بہ ددے عذاب نہ
 مُبْعَدُونَ ۙ لَا يَسْمَعُونَ حَسِيسَهَا وَهُمْ فِي مَا اشْتَهَتْ
 لرے ساتلے شی | نہ بہ آوری دوی | آواز ددے (دوزخ) | او دوی بہ | پہ ہف ہف کے | چہ غواہی
 (بالکل) لرے ساتلے شی دہے کشار قدر لہ بہ نہ آوری ، او د خیلے خوبے پہ ژوند کے
 اَنْفُسُهُمْ خِلْدُونَ ۙ لَا يَحْزَنُهُمُ الْفَزَعُ الْاَكْبَرُ
 نفسونہ ددوی | ہمیشہ وی | نہ بہ غمزن کوی دوی | ویرہ | لویہ د قیامت
 بہ تل ترتلہ اوسیدی - (د قیامت) غہ ویرہ بہ نے (د ذرے ہومرہ) پہ غم کے نہ غور زوی
 وَتَتَلَقَّهُمُ الْمَلٰٓئِكَةُ هٰذَا يَوْمُكُمْ الَّذِيْ كُنْتُمْ تُوعَدُونَ ۙ
 او ملاقات بہ کوی دوسرہ | فرینے | دادہ ستاسو ہف ورخ | د کوے چہ | تاسوسرہ دعدہ کوے شوہ
 او فرینے بہ ورلہ مے لہ را می (چہ) دانن ستاسو ہف ورخ دہ چہ وعدے بہ درسرہ کید لے -
 يَوْمَ نَطْوِي السَّمَاءَ كَطَيِّ السِّجِلِّ لِلْكُتُبِ ۗ كَمَا بَدَاۤ اَنَّا
 پہ کوہ ورخ | چہ راونغا و مونہ | آسمان | پہ شان د رانفتیلو | د کاغذ | د خطونہ | لک شنگہ چہ مونہ پید اکول
 ہف ورخ (د یاد ساتلو دہ) چہ مونہ بہ آسمان و فقاہو لکہ چہ یکل شوے کاغذ رانفتیلے شی خنکہ چہ مواد خل
 اَوَّلَ خَلْقٍ نَّعِيْدُهُ ۗ وَعَدًا عَلَيْنَا ۗ اِنَّا كُنَّا فٰعِلِيْنَ ۙ وَلَقَدْ
 پہ اول خل | دغ شان) مونہ بہ دوبارہ پید اکول وعدہ دہ | زمونہ بہ ذمہ | بیشک یومونہ | کوونکی | او بیشک
 پید اکولے وود غے بہ نے سر دوبارہ پید اکول دازمونہ بہ ذمہ پرتہ وعدہ دہ چہ مونہ بہ خاما پور کوو او مونہ
 كَتَبْنَا فِي الزُّبُورِ مِنْۢ بَعْدِ الذِّكْرِ اَنَّ الْاَرْضَ يٰرِثُهَا
 مونہ ولیک | پہ زبور کے | پس لہ | نصیحت نہ | چہ دازمکہ | وارثان بہ وی ددے
 پہ آسمانی کتابونو کے لیکل دی د کوہ محفوظ د بیک نہ پس چہ (د جنت) د زمکہ وارثان بہ (پوزے)
 عِبَادِي الصّٰلِحُوْنَ ۙ اِنَّ فِيْ هٰذَا لَبَلٰغًا لِّقَوْمٍ عٰبِدِيْنَ ۙ
 رہا بندگان | نیکان | بیشک | پہ دے کے | کافی مضمون د | ہف د پارہ | چہ عباد کوونکی
 لہما نیکان بندہان وی - یہ د نقرآن کے دعاوت کوونکہ مالکہ حیر کافی مضمون بیروت دے

وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا رَحْمَةً لِّلْعَالَمِينَ ۝ قُلْ إِنَّمَا

اونهے راہبر کے موبزنہ | مکر | رحمت | دے تلو عالموں دے پارہ | دواہ | بیشک

اوموبزنہ دے تلو جہانوں دے پارہ رحمت جو کہے لیرے ہے ۔ (پیغمبر) تہ دواہ چہ ما

يُوحَىٰ إِلَىٰ أِنَّمَا إِلَهُكُمُ اللَّهُ وَاحِدٌ ۚ فَهَدَىٰ

وحی کوے شی | زما طہنہ | ہم دا چہ | ستاسو معبود | معبود دے | ہم یو | پس ایا

تہ خوبس دا وحی راغلے دہ چہ ستاسو معبود بس یو معبود دے ، نو ایا اوس م

أَنْتُمْ مُّسْلِمُونَ ۝ فَإِنْ تَوَلَّوْاْ فَقُلْ أَذْنُكُمْ

بیئی تاسو | فرمانبرداری کوونکی | پس کہ چہ | متروا دی دوی | نو دواہ | چہ ما خبردار کرئی تاسو

تاسو منی کہ نا ؟ نو کہہ بیا ہم مخونہ واہوی نو تہ ورنہ دواہ چہ ما خو تاسو پورہ

عَلَىٰ سَوَاءٍ ۚ وَإِنْ أَدْرَىٰ أَقْرَبُ أَمْ بَعِيدٌ مَّا

سم صفا | اوزہ نہ پوہیرم | چہ نزد دہ | یا | لرے دہ | دکم چہ

پورہ خبر کرئی ۔ اوماتہ دا معلومہ نہ دہ چہ کومہ وعدہ تاسو سرہ شوے دہ چہ ہفتہ نہ

تُوعَدُونَ ۝ إِنَّهُ يَعْلَمُ الْجَهْرَ مِنَ الْقَوْلِ وَيَعْلَمُ

تاسو سرہ وعدہ کوے شی | بیشک دے | پوہیری | بہ بنکارہ | خبرہ | اودے پوہیری

دہ یا لرے دہ ۔ بیشک چہ اللہ تعالیٰ بہ خبر کنده خبرہ ہم پوہہ دے او یہ ہفتہ ہم پوہہ دے

مَا تَكْتُمُونَ ۝ وَإِنْ أَدْرَىٰ لَعَلَّهُ فِتْنَةً لَّكُمْ

پہ ہفتہ چہ تاسو پتوتی | اوزہ نہ پوہیرم | شاید چہ دا | آزمینیت دی | تاسو پارہ

چہ تاسو پتوتی ، اوزہ نہ پوہیرم کہدے شی چہ دا (تاخیر) تاسو پارہ بوازمینیت

وَمَتَاعٌ إِلَىٰ حِينٍ ۝ قُلْ رَبِّ احْكُم بِالْحَقِّ

اوفائدہ وچتوں | ترخہ وختہ پورے | پیغمبر و فرمائیل | اے زما رہ | فیصلہ وکرہ | پہ حق سرہ

وی او تاسو تہ ترخہ وختہ پورے فائدہ رسول دی پیغمبر و فرمائیل چہ اے زما رہ ! تہ دحق مطابق فیصلہ وکرہ

وَرَبَّنَا الرَّحْمَنُ الْمُسْتَعَانُ عَلَىٰ مَا تَصِفُونَ ۝

اوز موبزنہ رب | ہیرمہربان دے | لہ دہ نہ مدد غوثیے شی | پہ ہفتہ چہ | چہ تاسو بیا نوئی ۔

اوزما رب درحمتو نو خاوند دے موبزنہ ترے نہ مدد غواہ دہ ہفتہ خبر بہ مقابلہ کہنے کوے چہ تاسو بیا نوئی ۔

سُورَةُ الْحَجِّ مَدَنِيَّةٌ وَهِيَ ثَمَانٌ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

سورہ حج پہ مدینہ کہنے نازل شواہ (شروع) دالہ پہ نوم چہ لوئے مہربان ہیر زما رہ کوونکی دے | پہ دے کہنے ۷۸ آیتوں دا | اکرہ ۲۷

يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمُ ۚ إِنَّ زَلْزَلَةَ السَّاعَةِ شَيْءٌ

اے خلقو! | ویریوئی | دخیل رب نہ | بیشک | زلزلہ | دقیامت | خیزدے

اے خلقو! دخیل رب نہ ویرہ ساتی (حک چہ) دقیامت (دورے) زلزلہ یو چہ بردروند

عَظِيمٌ ① يَوْمَ تَرَوْنَهَا تَذْهَلُ كُلُّ مُرْضِعَةٍ عَمَّا

پوئے | پہ کومہ ورخ | چہ تاسو دینی ہفہ | ہیر بہ کری | ہر پئی ور کوونکے | ہفہ ماشوم

رَضَعَتْ وَتَضَعُ كُلُّ ذَاتِ حَمْلٍ حَمْلَهَا وَتَرَى

ہم نہ چہ ہفہ پئی رکوی | او ڈہ غور زوی | ہر یوہ | بار دارہ بنجہ | حمل خیل | او پیہ بہ نہ

النَّاسُ سُكْرَى وَمَاهُمْ بِسُكْرَى وَلَكِنَّ عَذَابَ

خلق | بے ہوشہ | اونہ بہ وی ہفوی | بے ہوشہ | لیکن | عذاب

اللَّهِ شَدِيدٌ ⑤ وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يُجَادِلُ فِي اللَّهِ

د اللہ | بہ سخت دی | او خنے | خلق | ہفہ دی | چہ جکرہ کوی | د اللہ بہ حقلہ

يُغَيِّرُ عِلْمَهُ وَيَتَّبِعُ كُلَّ شَيْطَانٍ مُّرِيدٍ ③ كُتِبَ

بغیر علم نہ | او پیروی کوی | دہر | شیطان | سرکش | لیک شوی دہ

عَلَيْهِ أَنَّهُ مِنَ تَوَلَّاهُ فَكَانَ يُضِلُّهُ وَيَهْدِيهِ

پہ دہ | چہ خوک | دوستی و کری دہ سہ | نو بیشک ہفہ | بہ دے گمراہ کوی | اولاس بہ ونہائی دہ تہ

إِلَى عَذَابٍ السَّعِيرِ ⑥ يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِن كُنْتُمْ فِي رَيْبٍ

طرف د عذاب | د دوزخ تہ | اے | خلقوا | کہ چرے بیی تاسو | پہ شک کتہ

مِّنَ الْبَعْثِ فَإِنَّا خَلَقْنَاكُمْ مِّن نُّرَابٍ ثُمَّ مِنْ نُطْفَةٍ

د دوبارہ راپا خیلو نہ | نو بیشک مونہ راپید کوی بیی تاسو | لہ خاورے نہ | بیا | لہ نطفہ نہ

ثُمَّ مِنْ عَلَقَةٍ ثُمَّ مِنْ مُّضْغَةٍ مُّخَلَّقَةٍ وَغَيْرِ مُخَلَّقَةٍ

بیا | د ویلہ تو تہ نہ | بیا | د غوبے لہ تو تہ نہ | چہ مکملہ دی | او نامکملہ

لَكُمْ وَلَنْقُرُّ فِي الْأَرْحَامِ مَا نَشَاءُ إِلَىٰ أَجَلٍ

چہ مونہ واضعہ کرد | تاسو د پارہ | او مونہ قوت و رکود | پہ رحمونہ کتہ | خہ چہ وغواہد | تر نیہ

مَنْ يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ لَكُمْ فِي ذُرِّيَّتِكُمْ أَجَلٌ مُّدَّةً وَنَحْنُ مُّهِمُّونَ وَإِلَىٰ عَرْشِ

چہ مونہ تاسو باند (خیل قدر تونہ) واضعہ کرد او مونہ چہ دیا پہ حقلہ وغواہد نو تر یوہ مودے یوہ ہفہ د موریہ

مُتَسَّى ثُمَّ نُخْرِجُكُمْ طِفْلًا ثُمَّ لَتَبْلُغُوا أَشَدَّكُمْ

مَقَرِّ پُوشِ بیا | مونږ راو باسو تاسو | ماشوم | بیا | ڇه تاسو ورسیرئ | خپله ځوانئ ته
رحم ښه ځان کړو ، بیا تاسو سم ماشوم (کړو او هغه) راو باسو ڇه بیا ځوانئ زوږ ته ورسئ

وَمِنْكُمْ مَنْ يَتَّقِي وَيَمْكُمُ مَنْ يُرِدُّ إِلَىٰ أَرْدَلٍ

او ځن له تاسو | هغه څوک دی | څه مړه شی | او ځن له تاسو نه | هغه څوک دی | څه واپس کول شی | غور زیدلی
او په تاسو کې څوک داسه دی څه (په پوځ عر کېږي) مړه شی او ځن داسه وی څه (د ښوونې غور زیدلی

الْعُمُرِ لِكَيْلَا يَعْلَمَ مِنْ بَعْدِ عِلْمٍ شَيْئًا وَتَرَى

عمر ته | څه هغه پوه پاته نه شی | پس | له پوهیدلو نه | په څه څیز | او د پته نه
عمر ته ورسئ | څه د پوه نه پس یو ځل بیا سوډه ناپوهه شی . او ته د پته کورس

الْأَرْضِ هَامِدَةً فَإِذَا أَنْزَلْنَا عَلَيْهَا الْمَاءَ

زمکه | خشکه پرتنه | پس هر کله څه | مونږ راو وروږ | په هغه باند | اوبه
څه زمکه او څه مړه پرتنه ده ، بیا څه مونږ په هغه اوبه راو وروږ ، نو

اهْتَرَّتْ وَرَبَتْ وَأَنْبَتَتْ مِنْ كُلِّ زَوْجٍ بَهِيجٍ ۝

نودا و څو زیدلی | اورا و پیرسیرئ | اورا د ټوکوی هغه | د هر قسم څیزونه | ښاښته
راوینښه شی او زرخونه شی ، او د هر قسم ښاښته شپک راو ټوکوی

ذَلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ هُوَ الْحَقُّ وَأَنََّّهُ يُحْيِي الْمَوْتَىٰ وَأَنَّهُ

دا (تو) | ځکه څه | هم الله ده | برحق | او ښکته ده | ژوندی کوی | مری | او ښکته ده
دا ځکه څه الله تعالی حق ده او هم هغه په خپله مړو کېږي سا اچوی او هغه

عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ۝ وَأَنَّ السَّاعَةَ آتِيَةٌ لَّارَيْبَ فِيهَا ۝

په هر څیز باند | قادر ده | او څه | قیامت | راتلونکې ده | هیڅ شک نشته | په دې کې
په هر څیز باند قدرت لری . او دا ځکه څه قیامت راتلونکې ده ، په دې کې هیڅ شک نشته

وَأَنَّ اللَّهَ يَبْعَثُ مَنْ فِي الْقُبُورِ ۝ وَمِنَ النَّاسِ مَنْ

او یقیناً | الله | به بیا را پځوی | هغه څوک | څه په قبرونو کې دی | او ځن له خلقو نه | هغه څوک دی
او الله تعالی به په قبرونو کې پراته مری بیا را ژوندی کوی ، او په خلقو کې ځن داسه م شته

يُجَادِلُ فِي اللَّهِ بِغَيْرِ عِلْمٍ وَلَا هُدًى وَلَا كِتَابٍ مُّنِيرٍ ۝

څه جگړه کوی | د الله په حق | بغیر د څه علم نه | او بغیر د څه هدایت نه | او بغیر د څه کتاب | روښانه نه
څه د الله تعالی په حق | د څه علم نه اوبه د څه دلیل نه اوبه د یو روښانه کتاب نه جگړه کوی

ثَانِي عَظْفِهِ لِيُضِلَّ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ لَهُ فِي الدُّنْيَا

تادوکی | طرف د گردن خپل | څه دې گمراه کړی (خلق) | د لاس نه | د الله | د څه د پاره | په دنیا کې
په تکریم سره به څپت کړو څو څه (خلق) د الله تعالی د لاس نه گمراه کړی داسه ستد لپه پیدا کي

حَزَى ۱۰ وَنَذِيقُهُ يَوْمَ الْقِيَمَةِ عَذَابَ الْحَرِيقِ ۱۱

مرافقه | او مونږ به څکودنه | په ورځ | د قيامت | عذاب | د سوزولو
مرغوان مقرر ده ، او د قيامت په ورځ به مونږ دوی ته د سوزونکي اور د عذاب مزه د څکود

ذَلِكَ بِمَا قَدَّمْت يَدَكَ وَأَنَّ اللَّهَ لَيْسَ بِظَلَامٍ

دادنه | په وجه د هغه عملونو | چه ليري دي | د پاندي | ستاد واداسونو | اديقيتاً الله | نه دے | ظلم کونکي
داد هغه عملونو سزا ده چه تا وړاندې ليري وو | او الله تعالى په خپلو بندگانو باندې هيڅکله

لِلْعَبِيدِ ۱۲ وَمَنْ النَّاسِ مَنْ يَعْبُدُ اللَّهَ عَلَى حَرْفٍ

په بندگانو خپلو | او ځي | له خلقونه | هغه څوک دي | چه عبادت کوي | د الله | په يوه غاړه
ظلم نه کوي . او له خلقونه ځي هغه هم دي چه د الله تعالى عباد (د شک شپه) په غاړه (ولاس) کوي

فَإِنْ أَصَابَهُ خَيْرٌ اطْمَأَنَّ بِهِ ۱۳ وَإِنْ أَصَابَتْهُ فَتْنَةٌ

په کچه | رسيږي هغه ته | بنسټکړه | نومطمئن شي | په هغه | او که چرې | رسيږي هغه ته | مصيبت
داسه کس ته | که چرې فائدې ورسيدې نو هغه د کس مطمئن شي او که چرې په خه ازميښت کيږي پريوځي

أَنْقَلَبَ عَلَى وَجْهِهِ ۱۴ فَخَسِرَ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةُ ۱۵ ذَلِكَ هُوَ

نوالتې وکړي | په مخ خپل | نو نقصان وکړي | د دنيا | او د آخرت | هم دادنه هغه
نومخ اوچت کړي (او د کفر طرف ته) بيرته وکړي ، نو ده په دنيا او آخرت دواړو کي نقصان بيا موند ، هم دا

الْخُسْرَانِ الْمُبِينِ ۱۶ يَدْعُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَنْصُرُهُ

نقصان | ښکاره | دے بلي | سبوا | د الله نه | هغه څه | چه نه ضرور کوي ده
هغه ښکاره نقصان دے ، دے د الله تعالى نه بغير داسه (معبودانو) ته زاري کوي چه نه ده ته نقصان

وَمَا لَا يَنْفَعُهُ ۱۷ ذَلِكَ هُوَ الصَّلُّ الْبَعِيدُ ۱۸ يَدْعُوا

او هغه څه چه | نفع نه ورکوي ده ته | هم دادنه هغه | کمرامي | د لرې | دے بلي
رسول شي او نه ده ته کچه ورکول شي ، هم دغه خو لويه کمرامي ده - هغه داسه (د درونو معبودو)

لَنْ ضَرَّهُ أَقْرَبُ ۱۹ مَنْ تَفَعَّلَ لَيْسَ الْمَوْلَى وَلَيْسَ

هغه څوک | چه ضرر د هغه | ډير نژدې دے | له نفع د هغه نه | ډير بد دے | دوست | او ډير بد دے
بلي د کوم نقصان چه د ده د نفع نه زيات نژدې دے ، داسه اقا ناکاره اقاد دے او داسه ملکه

الْعَشِيرُ ۲۰ إِنَّ اللَّهَ يُدْخِلُ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا

ملکه دے | بيشکه الله به | داخل کړي | هغه خلق چه | ايمان ته راوړي | او عملونه وکړي
بد ملکه دے ، بيشکه الله تعالى هغه خلق چه ايمان ته راوړي دے او نيک کارونه

الصَّالِحَاتِ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ ۲۱ إِنَّ اللَّهَ

نيک | په باغونو کي | بهيري به | لاند د هغه نه | نهروني | بيشکه الله
کوي | په داسه باغونو کي داخل کړي چه لاند به ترې نه نهروني بهيري ، بيشکه الله تعالى

يَفْعَلُ مَا يُرِيدُ ⑤ مَنْ كَانَ يَظُنْ أَنْ لَنْ يَنْصُرَهُ اللَّهُ

کوی | خہ | غواہی | کوم کس | کمان کوی | چہ | ہیم | کد | بہ | مدد | و نہ | کوی | دہ | اللہ

چہ | خہ | غواہی | ہفہ | کوی - | خوک | چہ | دا | خیال | کوی | چہ | اللہ | تعالیٰ | بہ | دنیا | او | آخرت | کئے | دخیل | پیغمبر

فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ فَلْيَمْدُدْ بِسَبَبٍ إِلَى السَّمَاءِ ثُمَّ

پہ | دنیا | کئے | او | آخرت | دیکھے | او | ہفہ | د | او | بد | کوی | یو | پرے | آسمان | طرف | تہ | بیا |

مَدَدْنَهُ كَوَي ، نُوْهُفَهُ لَهْ بِكَارْدِي چہ | یو | پرے | تر | آسمان | و | غزوی - | بیا | د | و | خیز | او |

لَيَقْطَعُ فَلْيَنْظُرْ هَلْ يُدْهِبَنَّ كَيْدَهُ مَا يَغِيْظُ ⑥

پر | کوی | بیا | د | و | کوی | آیا | لرے | بہ | کوی | تدبیر | دہ | ہفہ | شکایت | د | کوم | نہ | چہ | خوش | او |

دو | جی | سلسلہ | پر | کوی | بیا | د | و | کوی | چہ | آیا | د | ہفہ | دا | تدبیر | د | ہفہ | د | قہر | سامان | ختم | شے |

وَكَذَلِكَ أَنْزَلْنَاهُ آيَاتٍ بَيِّنَاتٍ وَأَنَّ اللَّهَ يَهْدِي

او | دغہ | شان | نازل | کرو | ہو | نزل | د | قرآن | آیتوں | واضحہ | او | بیشک | اللہ | ہدایت | کوی

اَوْ هُمْ دَغْهَ شَانِ مَوْبُوْدا (قرآن) د | خرنکند | و | تخمینہ | پہ | شکل | کئے | نازل | کئے | او | چاہے | اللہ | تعالیٰ | د | غواہی

مَنْ يَّرِيدُ ⑦ إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَالَّذِينَ هَادُوا وَالصَّابِغِينَ

چاہے | د | غواہی | بیشک | کوم | خلق | چہ | مؤمنان | دی | او | کوم | خلق | چہ | یہودی | شول | او | دستور | و | عباد | کوی

ہدایت | ورتہ | کوی - بیشک | کوم | خلق | چہ | مؤمنان | دی | او | کوم | چہ | یہودی | دی | او | صابیات | او |

وَالنَّصَارَى وَالْمَجُوسَ وَالَّذِينَ أَشْرَكُوا ⑧ إِنَّ اللَّهَ

او | نصرانیان | او | مجوسیان | او | کوم | خلق | چہ | مشرکان | دی | بیشک | اللہ

او | عیسایات | او | آتش | پرست | دی | او | خوک | چہ | مشرکان | دی - اللہ | تعالیٰ | بہ | قیامت

يَفْصِلُ بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ ⑨ إِنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ

بہ | فیصلہ | و | کوی | د | دی | پہ | میٹھ | کئے | د | قیامت | بیشک | اللہ | پہ | ہر | شے | باند

پہ | و | س | د | دی | تو | پہ | میٹھ | کئے | فیصلہ | و | کوی - اللہ | تعالیٰ | تہ | ہر | شے | مخامخ | پروتہ

شَهِيدٌ ⑩ أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ يَسْجُدُ لَهُ مِنْ فِي السَّمَوَاتِ

خبردار | دے | آیات | تانہ | دی | کئی | چہ | بیشک | اللہ | تہ | سجدہ | کوی - ہفہ | خوک | چہ | پہ | آسمانوں | کئے | دی

دے - آیات | تہ | نہ | کوسے | چہ | تو | اللہ | تعالیٰ | تہ | سجدہ | (او | طاعت) | کوی | کوم | مخلوقات | چہ

وَمِنْ فِي الْأَرْضِ وَالشَّمْسُ وَالْقَمَرُ وَالنُّجُومُ وَالْجِبَالُ

او | ہفہ | خوک | چہ | پہ | زمکہ | کئے | دی | او | نور | او | سپو | مئی | او | ستوری | او | غزونہ

پہ | آسمانوں | او | زمکہ | کئے | دی | او | نور | او | سپو | مئی | او | ستوری | او | غزونہ

عَلَيْهِ الْعَذَابُ وَمَنْ يُهِنِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ مُكْرِمٍ ۖ
 ۱۷ | عذاب | او چالوچه | ذليله كرى | الله | پس نشسته | هغه | له | (خوك) عزت وركوونك
 چه عذاب پك ثابت شوه ۷ او خوك چه الله تعالى ذليله كرى نو هغه له خوك عزت وركوونك نشسته
 اِنَّ اللَّهَ يَفْعَلُ مَا يَشَاءُ ۱۸ | هُذِن | خَصَن | اَخْتَصَمُوا
 بيشكه الله | كوى | هغه ۷ | چه غولوى | ۱۸ | دوا | جگړه كوونكى (چل) دى | كوموچه جگړه وكړه
 الله تعالى چه غه غولوى هغه كوى ، ۱۸ | دواړه خرته دى | چه دخپل رب په حقله اختلا
 فِي رَبِّهِمْ ۚ فَالَّذِينَ كَفَرُوا قُطِعَتْ لَهُمْ ثِيَابٌ مِنْ نَارٍ
 دخپل رب په حقله | پس كوم چه | كافران دى | پريكوته به شى | دوى پاره | جامه | د اوس
 كوى ، نو خوك چه كافران دى هغوى له به د اوس نه جامه د سكتل شى
 يُصَبُّ مِنْ فَوْقِ رُءُوسِهِمُ الْحَمِيمُ ۱۹ | يُصْهَرُ بِهِ مَا
 (چل) به شى | د پاسه نه | د دوى د سرونو | يشيدله اوبه | چه ويلي به شى | په دے سره هغه چه دى
 د سرونو د پاسه به ورله (خپكيدل) تودے اوبه تويوله شى ، په دے سره به د دوى د خيته دننه
 فِي بُطُونِهِمْ وَالْجُلُودُ ۲۰ | وَلَهُمْ مَقَامِعٌ مِنْ حَدِيدٍ ۲۱ | كَلَّمَ
 د دوى په خيټو كې | او خرمن | او د دوى د پاره | به كرزونه وى | د اوسپنې | هركله چه
 كوله او د دوى خرمن خورپيټ | او دوهلو د پاره به ورته د اوسپنې كرزونه پراته وى ، هركله چه
 ارَادُوا اَنْ يَخْرُجُوا مِنْهَا مِنْ غَمٍّ اُعِيدُوا فِيهَا وَذُوقُوا
 دواړه وكړى | چه دوحى | له دے نه | له غم نه | نو دې به واپس كوله شى | په هغه كې | او د خلكو
 ترے نه خفه زهير بهرنه وتل وغواړي | نو بيا به ورته ورد بېكه كوله شى او ورته به ويلي شپي
 عَذَابِ الْحَرِيقِ ۲۲ | اِنَّ اللَّهَ يُدْخِلُ الَّذِينَ اٰمَنُوا
 عذاب | د سوزولو | بيشكه الله | داخل به كړى | هغه كوموچه | ايمان راوړي
 د سوزيدو عذاب وځكي - الله تعالى به هغه كسان چه ايماندار دى | او د نيكي
 وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ يُحَلَّونَ
 او غلونه كړي | نيك | باغوونكې | چه بهيږي به | لاند د هغه نه | نهرونه | اچوله به شى دوى
 كارونه كوى | په داسه باغوونكې داخل كړى چه د هغه لاند به وې بهيږي ، هلته به ورته
 فِيهَا مِنْ أَسَاوِرَ مِنْ ذَهَبٍ وَلُؤْلُؤًا وَلِبَاسُهُمْ فِيهَا
 په هغه كې | باهوگان | د سرو زرو | او ملغلرې | او د دوى لباس به وى | هلته
 د سرو زرو باهوگان او ملغلرې اچوله شى ، او هلته به د هغوى جامه د
 حَرِيرٍ ۲۳ وَهَدُّوا إِلَى الطَّيِّبِ مِنَ الْقَوْلِ ۚ وَهَدُّوا إِلَى صِرَاطٍ
 د رينيمو | او هدايت شوه وودوى | د پاكيزه | كلمه (د توحيد) | او هدايت شوه وودوى | په طرف د لارې
 رينيمو وى | او د لارې هغه چه په دنيا كې دوى ته د پاكيزه كلام هدايت شوه وو ، او د ستايل شوى (خدا) نه

السجدة ۱۷

۱۷

الْحَمِيدِ ۲۵) إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَيَصُدُّونَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ

دستایلی شوی | بیشک | کوم خلق چه | کافران دی | او منع کوی (خلق) | د لارے نه | د الله

وَالْمَسْجِدِ الْحَرَامِ الَّذِي جَعَلْنَاهُ لِلنَّاسِ سَوَاءً الْعَاكِفُ

او (له) مسجد حرام (نه) | هغه ته چه | جو پرېد مونږ | خلقو د پاره | برابر دے | اوسیدونکي

فِيهِ وَالْبَادِ وَمَنْ يَرِدْ فِيهِ بِالْحَاكِمِ بِظُلْمٍ نَّذِقْهُ

په کېنه | او د بهرنه راتلونکي | اوڅوک چه و غواړي | په کېنه | بے دیني | په ظلم سره | مونږ به و ځوړو د

مِنْ عَذَابٍ أَلِيمٍ ۲۶) وَإِذْ بَوَّأْنَا لِإِبْرَاهِيمَ مَكَانَ الْبَيْتِ

عذاب | دردناک | او هر کله چه | وښودو مونږ | ابراهيم ته | ځای | د کوم

أَنْ لَا تُشْرِكَ بِي شَيْئًا وَطَهَّرَ بَيْتِي لِلطَّائِفِينَ

چه شریک مه نیسه | ماسره | هیڅ غیز | او پاک و ساته | زما کور | د پاره د طواف کوونکو

وَالْقَائِمِينَ وَالرُّكَّعَ السُّجُودَ ۲۷) وَإِذْ فِي النَّاسِ بِالْحَجِّ

او قیام کوونکو | او د رکوع کوونکو | او د سجده کوونکو | او اعلان وکړه | په خلقو کېنه | د حج

يَأْتُونَكَ رِجَالًا وَعَلَى كُلِّ ضَامِرٍ يَأْتِينَ مِنْ كُلِّ فَجٍّ عَمِيقٍ ۲۸)

دوی به راځي تاته | پیاده | او په هرے مانده اوښه | په راځي به | له هرے لارے | لرے نه

لِيَشْهَدُوا مَنَافِعَ لَهُمْ وَيَذْكُرُوا أَسْمَاءَ اللَّهِ فِي أَيَّامٍ

چه دوی حاضر شي | د خپلو فائدو د پاره | او یادو کړي | نامه د الله | په هغو ورځو کې

مَعْلُومَاتٍ عَلَى مَا رَزَقَهُمْ مِنْ بَهِيمَةِ الْأَنْعَامِ ۲۹) فَاكْلُوا

چه معلوم دی | په هغه څه چه | ورکړل دوی (الله) | له چار پايانو | څاروونه | پس خورئ تاسو

مِنْهَا وَ أَطْعِمُوا الْبَائِسَ الْفَقِيرَ ۳۰) ثُمَّ لْيَقْضُوا

له هغه نه | او | خورئ | په بد حاله | فقيرانو | بیا | لرے د کړي

هم ترے نه خورئ | او په بد حالو فقيرانو پاتې نه هم خورئ | بیا کار دی چه خلق غل

تَفْتَتَهُمْ وَيُؤْفُوا نَذْرَهُمْ وَيُطَوُّوا بِالْبَيْتِ الْعَتِيقِ ①

تفتتہم | او پورہ دکری | خپلے منبتے | او طواف دکری | دے کور | پخوانی

ذَلِكَ وَمَنْ يُعْظَمْ حُرْمَتِ اللَّهِ فَهُوَ خَيْرٌ لَهُ

دارکونہ | او خوک چه | تعظیم کوی | دشعائرو د الله | نودا | غورہ دی | دے دپارہ

عِنْدَ رَبِّهِ وَأَحَلَّتْ لَكُمْ الْأَنْعَامَ إِلَّا مَا يُشْلَى

پہ نزد دے | او حلال کرے شوی دی | تاسو دپارہ | خاروی | سیوا دے | چه اوروے شوی

عَلَيْكُمْ فَاجْتَنِبُوا الرِّجْسَ مِنَ الْأَوْثَانِ وَاجْتَنِبُوا قَوْلَ

تاسوتہ | پس خان وساتئ | له پلیئ | د بتانونہ | او خان ساتئ | له خبرے

الرُّزْرِ ③ حُنَفَاءَ لِلَّهِ غَيْرَ مُشْرِكِينَ بِهِ وَمَنْ يُشْرِكْ

د دروغونہ | مائلہ وسیرئ | الله دپارہ | نہ شریک مقرر کونکی دے سرہ | او خوک چه | شریک مقرر کوی

بِاللَّهِ فَكَانَ خَرًّا مِنَ السَّمَاءِ فَتَخَطَّفَهُ الطَّيْرُ

د الله سرہ | پس گویا | چه هغه پریوتلو | له آسمان نہ | پس وتنبتوی دے لہ | مارغان

أَوْ تَهْوَى بِهِ الرِّيحُ فِي مَكَانٍ سَحِيقٍ ④

یا | راوغوس زوی | دے | هوا | په یولرے هائے کبے | دا | او خوک چه

يُعْظَمْ شَعَائِرَ اللَّهِ فَإِنَّهَا مِنْ تَقْوَى الْقُلُوبِ ⑤ لَكُمْ

تعظیم کوی | د تخنیو د الله | نو بیشکه دادے | له پرهیزکاری نہ | د زړونو | تاسو دپارہ

فِيهَا مَنَافِعُ إِلَى أَجَلٍ مُّسَمًّى ثُمَّ مَحِلُّهَا إِلَى الْبَيْتِ

په دیکه | فائده دی | تر موده مقرر په پور | بیا دے ذبح کول دی | کور

الْعَتِيقِ ⑥ وَلِكُلِّ أُمَّةٍ جَعَلْنَا مَنْسَكًا لِّيَذْكُرُوا اسْمَ

پخوانی نه | او دپارہ دهر | اُمت | مقرر کړه د موند | قربانی | دپارہ دیکه پاره کړی | نامه

مَنْزِلٌ ۲

اللَّهُ عَلَىٰ مَا رَزَقَهُمْ مِّنْ بَهِيمَةٍ الْأَنْعَامِ وَالْهَكْمِ

دَالله | په هغه څه چې ورکړی دی دوی ته (الله) | له چار پیاوړو | د څارو د نه | پس ستاسو معبود

کوم څاروی ورکړی دی په هغه د الله تعالی نوم واخلی ، نو ستاسو معبود

إِلَهُ وَاحِدٌ فَلَهُ أَسْلِمُوا وَبَشِّرِ الْمُخْبِتِينَ ﴿۳۷﴾

معبود یو ده | پس هم ده ته | سر ته پټ کړئ | او زیره ورکړه | عاجزی کوونکو ته | هغه خلق چې

خوښ یو خدا اے دے ، نو هم د هغه اطاعت کوئ او (په پیغمبره) | عاجزی کوونکو ته زیره ورکړه | دا هغه خلق

إِذَا ذَكَرَ اللَّهُ وَجِلَتْ قُلُوبُهُمُ وَالصَّيرِينَ عَلَىٰ مَا

کله یاد کړه شی | الله | نو دوو پریږی | زهونه ددوی | اودوی صبر کوونکی دی | په هغه څه

دی چې هر کله د الله تعالی نوم واخسته شی نو ددوی زهونه وپریږی ، او په مصیبتونو کې صبر

أَصَابَهُمُ وَالْمُقِيمِي الصَّلَاةِ وَمِمَّا رَزَقَهُمْ يَنْفِقُونَ ﴿۳۸﴾

چې دوی ته ورسپړی | اودوی قائم دوی | د موند | اوله هغه څه نه | چې ورکړی د موند دوی | خرڅ کوی

کوی ، او د موخو نو پابندی ساتی او زموږ د ورکړه روزی نه (د نیکۍ په لاس کېږي) غرضونه کوی

وَالْبُدْنَ جَعَلْنَاهَا لَكُم مِّنْ شَعَائِرِ اللَّهِ لَكُمْ فِيهَا

او د قربانی (او پټ) | چې جوړ کړل موږ دوی | تاسو پاره | له نڅپونو نه | د الله | تاسو د پاره | په دے کېږي

او د قربانی څاروی موږ تاسو د پاره د الله (د دین) څخه مقرر کړی دی ، په دے کېږي ستاسو خپل

خَيْرٌ فَادْكُرُوا اسْمَ اللَّهِ عَلَيْهَا صَوَآتٍ فَإِذَا وَجَبَتْ

بسیکه ده | پس یاد کړئ | نوم د الله | په هغه باند | چې د لارو د تقارې (قربانی) پس هر کله چې | راپریوزی

خیر دے نوڅه وخت چې تاسو دغه (څاروی قربانی ته) تقارېږي ددوی نو د الله نوم پرې اخلی بیا چې هغوی په اړخو

جَنُوبَهَا فَكُلُوا مِنْهَا وَأَطِعُوا الْقَانِعَ وَالْمُعْتَرَّ

اړخونه د هغوی | نو خورئ | له هغه نه | او خورئ | په صبر کوونکي غریب | او په سوال کړی

پریوزی | نو له هغه نه خپله هم خورئ او صبر کوونکو او غوښتونکو فقیرانو (دواړو) باندې هم خورئ

كَذَلِكَ سَخَّرْنَاهَا لَكُمْ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿۳۹﴾ لَن يَنَالَ اللَّهُ

دغه شان | تابع کړل موږ ددوی | تاسو د پاره | چې تاسو | شکرو کړئ | هیڅکله نه ورسپړی | الله نه

دغه شان موږ دا څاروی ستاسو تابع کړی دی چې تاسو زموږ شکر ادا کړئ ، الله تعالی ته نه خو د دغه څارو

لُحُومُهَا وَلَا دِمَاؤُهَا وَلَكِنْ يَنَالُهُ التَّقْوَىٰ مِنْكُمْ كَذَلِكَ

غوښه ده | او نه د وینه د دے | لیکن رسیږی هغه ته | پر هیڅ کارې | له تاسو نه | دغه شان

غوښه رسیږی او نه د وینه ، بلکه هغه ته ستاسو صرف پر هیڅ کارې رسیږی . په دغه شان هغه

سَخَّرَهَا لَكُمْ لِتُكَبِّرُوا اللَّهَ عَلَىٰ مَا هَدَاكُمْ وَبَشِّرِ

هغه تابع کړل دا | تاسو د پاره | چې تاسو لوی بیان کړئ | د الله | په هغه څه چې | لاره یې وښودله تاسو | او زیره ورکړه

دا څاروی ستاسو تابع کړی دی چې تاسو د الله تعالی لوی بیان کړئ ، هغه تاسو ته لار وښودله او (په نې)

الْمُحْسِنِينَ ۝۵۰ إِنَّ اللَّهَ يُدْفِعُ عَنِ الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّ اللَّهَ

بیشک الله | دفع کوی | له هغه خلقونه | چه ایمان راہی | بیشک | الله

لَا يُجِبُ كُلَّ خَوَانٍ كَفُورٌ ۝۵۱ اِذْ نَالُوا لَظَائِمُ يَتَكَلَّمُونَ

نه خونوی | هر | خیانت کوونک | ناشکره | اجازت وں کرے شو | هفوتہ کوموسرا چه | جنگ کوے شی

يَا نَهُمْ ظَلَمُوا ۝۵۲ وَإِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ نَصْرِهِمْ لَقَدِيرٌ ۝۵۳ الَّذِينَ

خک چه په دوی | ظلم شوے | او بیشک الله | ددوی په مدد کو باند | قادر دے | کوم خلق چه

أُخْرِجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ بِغَيْرِ حَقٍّ إِلَّا أَنْ يَقُولُوا رَبُّنَا اللَّهُ

دو بیستے شول | دخیلو کو رو نو نه | په ناحقه | مرف په کوم | چه دوی دانی | زمونږ رب | الله دے

وَلَوْلَا دَفْعُ اللَّهِ النَّاسَ بَعْضَهُمْ بِبَعْضٍ لَفُتَّتْ صَوَامِعُ

او که چرے نه دفع کوے الله | خلق | یو د بیل په ذریعہ | نو تر وے شوے به وے | خلوت خانے

وَبِيعَ وَصَلَاتٌ وَمَسْجِدٌ يُذْكَرُ فِيهَا اسْمُ اللَّهِ كَثِيرًا

او کرے | او عبادت خانے | او جہاتونہ | چه یادوے شی | په دے کئے | نامہ | د الله | دبیره

وَلَيَنْصُرَنَّ اللَّهُ مَنْ يَنْصُرُهُ إِنَّ اللَّهَ لَقَوِيٌّ عَزِيزٌ ۝۵۴

او غا فایه مدد کوی | الله | د هغه چا چه | مدد کوی ددے (دین) | بیشک | الله | دیر طاقتور | غالب دے

الَّذِينَ إِنْ مَكَّنَّاهُمْ فِي الْأَرْضِ أَقَامُوا الصَّلَاةَ وَآتَوُا

هغه خلق | که چرے مونږ قوت ورکړ دوی ته | په زمکه کئے | نو قاسموی به دوی | مونږ | او ادا کوی به

الزَّكَاةَ وَأَمَرُوا بِالْمَعْرُوفِ وَنَهَوْا عَنِ الْمُنْكَرِ ۚ وَاللَّهُ عَاقِبَةُ

زکوٰۃ | او حکم به کوی | د نیک کار | او منع به کوی | له ناخوښه کار نه | او الله له | انجام

الْأُمُورِ ۝۵۵ وَإِنْ يَكْذِبُوكَ فَقَدْ كَذَّبَتْ قَوْمُ نُوحٍ

د نورو کوی | او نور و به د نیکو کولو حکم ورکوی | او د بدی نه به دے منع کوی | او د هر کار انجام د الله تعالی

د نورو کارونو | او که چرے | دوی دروغ زن و گزنی تا | نو بیشک دروغ زن گزنی و د | له دے نه و داند | قوم | د نوح

مَنْزِلٌ

وَعَادَ وَثَمُودَ ۝ وَقَوْمَ اِبْرَاهِيمَ وَقَوْمَ لُوطٍ ۝

او عَاد | او ثمود | او قوم | د ابراهيم | او قوم | د لوط | قوم او د مدین خلقو نوم

وَأَصْحَابُ مَدْيَنَ وَكَذَّبَ مُوسَىٰ فَأَمَلَيْتُ لِلْكَافِرِينَ ثُمَّ

او اهل | د مدین | او دروغزن کنه لے شو | موسی | پس مامهلت و رکړو | کافرانو ته | بیا

أَخَذْتُهُمْ فَكَيْفَ كَانَ نَكِيرِ ۝ فَكَأَيِّنْ مِّنْ قَرْيَةٍ

وونیول ما دوی | پس شنکه | وو | عذاب زما؟ | پس غومره | کلی

دوی را وونیول نو د تا ولیدل چه زما عذاب شنکه وو؟ پس غومره کلی دی چه مونږ هغه

أَهْلَكْنَاهَا وَهِيَ ظَالِمَةٌ فَهِيَ خَاوِيَةٌ عَلَىٰ عُرُوشِهَا وَيَبْرُؤُ

مونږ هلاک کړل | او هغه ظالماوو | پس هغه | پریوتی دی | په خپلو چتونو باند | او کوهیان

هلاک کړل ځکه چه هغوی نافرمانه وو، نو اوس د هغوی چتونونه پرته پراته دی او ډیر بې کاره

مُعْطَلَةٌ وَقَصْرِ مَشِيدٍ ۝ أَفَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ

چه بې کاره پراته دی | او ماسرې | لوړه | پس آیانه دی گرځیدلی دوی | په زمکه کې

فَتَكُونُ لَهُمْ قُلُوبٌ يَعْقِلُونَ بِهَا أَوْ آذَانٌ يَّسْمَعُونَ بِهَا

پس چه وے | د دوی | زړونه | چه دوی پوهیدل په هغه سره | یا (وے) غوږونه | چه دوی اوریدل په هغه سره

فَإِنَّهَا لَا تَعْمَى الْأَبْصَارُ وَلَكِنْ تَعْمَى الْقُلُوبُ الَّتِي

وے چه بیشکه | نه رنډیږی | سترگے | لیکن رنډیږی | زړونه | هغه چه

أُورِيدَ لَهَا خُبْرًا دَادَةً ۝ وَيَسْتَعْجِلُونَكَ بِالْعَذَابِ وَلَنْ يُخْلِفَ اللَّهُ

په سینو کې دی | او دوی زړ غواړی له تانه | عذاب | او هیڅ کله به خلاص نه کوی | الله

وَعْدَهُ ۝ وَإِنَّ يَوْمًا عِنْدَ رَبِّكَ كَأَلْفِ سَنَةٍ مِّمَّا تَعُدُّونَ ۝

د خپله وعدے | او بیشکه | یوه ورځ | په نزد د رب ستا | په شان د زرو کالو ده | له هغه نه شمیرئ تاسو

وعدے خلاف ورزی نه کوی او ستا د رب یوه ورځ ستاسو د شمیرے مطابق د زرو کالو سره برابر ده

وَكَأَيِّنْ مِّنْ قَرْيَةٍ أَمَلَيْتُ لَهَا وَهِيَ ظَالِمَةٌ ثُمَّ أَخَذْتُهَا

او غومره | کلی دی | چه مامهلت و رکړو هغوی ته | او هغه ظالمان وو | بیا | ما وونیول هغوی

اددای ډیر کلی دی چه ما هغوی له مهلت و رکړو او هغوی به زیاته کولو، بیا ما هغوی را وونیول

۱۴۰۶

وَالَّذِي الْمَصِيرُ ۝ قُلْ يَٰ أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّمَا أَنَا لَكُمْ
 نَذِيرٌ ۝ مُّبِينٌ ۝ فَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ
 مَغْفِرَةٌ ۝ وَرِزْقٌ كَرِيمٌ ۝ وَالَّذِينَ سَعَوْا فِي آيَتِنَا
 مُعْجِزِينَ ۝ أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْجَحِيمِ ۝ وَمَا أَرْسَلْنَا
 مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رَّسُولٍ وَلَا نَبِيٍّ إِلَّا إِذَا تَمَتَّى أَلْقَى
 الشَّيْطَانُ فِي أُمْنِيَّتِهِ فَيَنسَخُ اللَّهُ مَا يُلْقِي الشَّيْطَانُ
 ثُمَّ يُحْكُمُ اللَّهُ أَيْتَهُ ۖ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ۝ لِيَجْعَلَ
 مَا يُلْقِي الشَّيْطَانُ فِتْنَةً لِّلَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَّرَضٌ
 وَالْقَاسِيَةِ قُلُوبُهُمْ وَإِنَّ الظَّالِمِينَ لَفِي شِقَاقٍ بَعِيدٍ ۝
 وَلِيُعْلَمَ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ أَنَّهُ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ
 وَلِيُخَوِّفَ الَّذِينَ آمَنُوا ۖ وَلِيُذَكِّرَ الَّذِينَ لَمْ يَرْكَبُوا
 السَّيْرَةَ ۖ وَلِيُذَكِّرَ الَّذِينَ لَمْ يَرْكَبُوا السَّيْرَةَ ۖ وَلِيُذَكِّرَ
 الَّذِينَ لَمْ يَرْكَبُوا السَّيْرَةَ ۖ وَلِيُذَكِّرَ الَّذِينَ لَمْ يَرْكَبُوا
 السَّيْرَةَ ۖ وَلِيُذَكِّرَ الَّذِينَ لَمْ يَرْكَبُوا السَّيْرَةَ ۖ

الحج ۲۲
 لَوْ طَوَّافٌ
 دِينِ خَلْقُوهُ
 كَافِرِينَ
 مَعْلَتِ وَكَرِهِيَا
 مِّنْ قَرْيَةٍ
 فِي الْأَرْضِ
 سَمْعُونَ
 وَبِالْوَبِ
 خَلِيفَ
 تَعْدُونَ

يَوْمُؤْمُوا بِهِ فَتُخِيتَ لَهُ قُلُوبُهُمْ وَإِنَّ اللَّهَ لَهَادٍ

بیادوی ایمان را دہی | پہ ہف | بیا تہیت شی | دہ دپارہ | ددوی نہونہ | اوبیشک | اللہ | ہدایت کو کئے |

پس ہغوی پہ ک ایمان را دہی او د ہغوی نہونہ ڈ اللہ تعالیٰ پہ وراہن تہیت شی اوبیشک اللہ تعالیٰ مؤمنانوتہ

الَّذِينَ آمَنُوا إِلَىٰ صِرَاطٍ مُّسْتَقِيمٍ ۝ وَلَا يَزَالُ الَّذِينَ

ہفہ خلقوتہ | چہ ایمان را دہی | سے لارے تہ | او ہمیشہ بہ وی | کوم خلق چہ

د نیف لارے طرف تہ ہدایت کوی | اوکوم خلق چہ کافران دی

كَفَرُوا فِي مِرْيَةٍ مِّنْهُ حَتَّىٰ تَأْتِيَهُمُ السَّاعَةُ بَغْتَةً

کافران دی | پہ شک کئے | ددے پہ نسبت | تردے چہ | راشی پہ دوی بانہ | قیامت | ناگہانہ

ہغوی بہ د قران پہ معاملہ کئے ہمیشہ پہ شک کئے پراہن وی تردے چہ ناگہانہ بہ پرے قیامت راشی

أَوْيَأْتِيَهُمْ عَذَابٌ يَّوْمٍ عَقِيمٍ ۝ الْمَلِكُ يَوْمَئِذٍ لِّلَّهِ

یاراشی پہ دوی بانہ | عذاب | دورے | سپرے | حکومت بہ | پہ دغہ ورے | ڈ اللہ وی

یاد شہنہ (بے برکت) ورے عذاب بہ ہے پہ سر راشی - حکومت بہ پہ دغہ ورے صرف ڈ اللہ تعالیٰ وی

يَحْكُمُ بَيْنَهُمُ فَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ

دیکہ فیصلہ وکری | ددوی پہ میف کئے | پس کوم خلق چہ | ایمان را دہی | او علوتے وکرل | نیک

ہفہ بہ د خلقو ترمیغہ فیصلہ وکری | پس ہفہ خلق چہ ایمان را دہی او ہغوی نیک عمل و کرد

فِي جَنَّاتٍ النَّعِيمِ ۝ وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا فَأُولَٰئِكَ

دوی بہ | پہ باغون کئے | د نعت | اوکوم خلق چہ | کافران دی | او ددو روغ وکزل | زمونہ آیتونہ | پس م داہلہ دہ

ہغوی بہ د نعت پہ باغون کئے وی - او ہفہ خلق کو موچہ کفر و کرد او زمونہ آیتونہ د روغ وکزل | ہفہ خلقو دپارہ

لَهُمْ عَذَابٌ مُّهِينٌ ۝ وَالَّذِينَ هَاجَرُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ

پہ دوی پارہ | عذاب دی | سپکوتے | او کومو خلقو چہ | ہجرت وکرو | پہ لارہ کئے | ڈ اللہ

سپکوتے عذاب مقرر دے - او ہفہ خلق کو موچہ ڈ اللہ تعالیٰ پہ لارہ کئے ہجرت وکرو

ثُمَّ قُتِلُوا أَوْمَاتُوا لِيَرْزُقَهُمُ اللَّهُ رِزْقًا حَسَنًا ۚ وَإِنَّ اللَّهَ

بیا دوتے شول | یا مہرہ شول | خانقا بہ رزق وکری دوتی | اللہ | رزاق | بنہ | او بیشک اللہ

بیا ہغوی دوتے شول یا مہرہ شول نو اللہ تعالیٰ پہ ہغوی لہ خانقا بنہ رزق وکری (او باد ساتی چہ) بیشک

لَهُوَ خَيْرُ الرَّازِقِينَ ۝ لِيَدْخُلَهُمْ مَّدْغَلًا يَّرْضَوْنَهُ

خانقا ہم دیکر بنہ | رزاق وکرو کئے دے | خانقا ہفہ بہ داخل کری دی | داسے علے تہ | چہ ہفہ بہ د کوخون کری

اللہ تعالیٰ بنہ روزی رسان دے - ہفہ بہ ہغوی یقینا پہ داسے علے کئے داخل کری کوم چہ بہ ہغوی خون کری

وَإِنَّ اللَّهَ لَعَلِيمٌ حَلِيمٌ ۝ ذَٰلِكَ وَمَنْ عَاقَبَ بِمِثْلِ

او بیشک اللہ | بومہ | بردبار دے | دا | او شوک چہ | سختی وکری | پہ مثل دے

او اللہ تعالیٰ بیشک (د قول و حال نہ) واقف او بردبار دے - دا او شوک چہ د زیادتی صرف دومرہ بد لہ واخنی غور

مَا عَوْقَبَ بِهِ ثُمَّ بَغَى عَلَيْهِ لِيَنْصُرَنَّهُ اللَّهُ ۖ إِنَّ اللَّهَ

چہ غمراہ معنی وشوہ پہ دہ | بیا | ظلم وشوہ پہ ہفہ | نوزورس بہ مدد وکری دھفہ | اللہ | بیشک | اللہ

چہ دہ سرہ زیلتے شوے وی او بیا (دو بارہ) پہ دہ زیلتے وشوہ نوا اللہ تعالیٰ بہ ضرور دد مدد کوئی بیشک اللہ تعالیٰ

لَعَفُوْا غَفُوْرٌ ۙ ذٰلِكَ بِاَنَّ اللّٰهَ يُوَلِّجُ اللَّيْلَ فِي النَّهَارِ

معاف کوونک | بخنوتک دے | دا | حکم چہ | اللہ | داخلوی | شبہ | پہ ورخ کئے

دیر معاف کوونک او بخنوتک دے - دا پہ دے وجہ چہ اللہ تعالیٰ شبہ پہ ورخ کئے او

وَيُوَلِّجُ النَّهَارَ فِي اللَّيْلِ وَاَنَّ اللّٰهَ سَمِيْعٌۢ بَصِيْرٌ ۙ

او داخلوی | ورخ | پہ شبہ کئے | او بیشک | اللہ | آوریونک | لیدونک دے

ورخ پہ شبہ کئے داخلوی ، او بیشک چہ اللہ تعالیٰ ہر حقہ آوری ہر حقہ وینی گوری

ذٰلِكَ بِاَنَّ اللّٰهَ هُوَ الْحَقُّ وَاَنَّ مَا يَدْعُوْنَ

دا | حکم چہ | اللہ | رشتہ دے | او بیشک | کوم لہہ چہ | دوی بلو

دا امداد بہ حکم (م) کیوری چہ صرف اللہ تعالیٰ حق دے او دا (کافران) چہ د اللہ تعالیٰ نہ سیوا

مِنْ دُوْنِهٖ هُوَ الْبَاطِلُ وَاَنَّ اللّٰهَ هُوَ الْعَلِيُّ الْكَبِيْرُ ۙ

سیوا د اللہ نہ | ہفہ دروغ دی | او بیشک | ہم اللہ | عالیشان | دیر لوتے

کوم معبودان بلو ہفہ باطل دی او پہ دے کئے شک نشستہ چہ اللہ تعالیٰ اوچت دے لوتے دے -

اَلَمْ تَرَ اَنَّ اللّٰهَ اَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَتُصْبِحُ الْاَرْضُ

آیات نہ وینے | چہ بیشک اللہ | نازلے کرے | لہ آسمان نہ | اوبہ | پس شی | زمکہ

آیات نہ وینے نہ گورے چہ اللہ تعالیٰ دیر نہ اوبہ راوری نو پہ ہفہ بانڈی زمکہ

مُخْضَرَّةً ۚ اِنَّ اللّٰهَ لَطِيْفٌ خَبِيْرٌ ۙ لَهُ مَا فِي السَّمٰوٰتِ

شنہ | بیشک اللہ | مہربان | خیردار دے | ہم دھفہ کاخہ | پہ آسمانوں کوئے دی

تکہ شنہ شی ، بیشک چہ اللہ تعالیٰ دیر مہربان پہ ہر حقہ خبر دے ، خہ چہ پہ آسمانوں کوئے دی

وَمَا فِي الْاَرْضِ وَاِنَّ اللّٰهَ لَهُوَ الْغَنِيُّ الْحَمِيْدُ ۙ اَلَمْ تَرَ

اوغہ چہ | پہ زمکہ کئے دی | او بیشک | اللہ | ہم دے | بے نیازہ | ستائے شوے | آیات نہ وینے کتلتا

اوغہ چہ پہ زمکہ کئے دی بول د اللہ تعالیٰ مال دے او اللہ تعالیٰ بے نیازہ او دہ تعریف قابل دے آیات نہ وینے کتلتا

اَنَّ اللّٰهَ سَخَّرَ لَكُمْ مَّا فِي الْاَرْضِ وَالْفُلْكَ تَجْرِي فِي الْبَحْرِ

چہ بیشک اللہ | تابع کول ستاسو | خہ چہ پہ زمکہ کئے دی | او کشتی | چہ روانے وی | پہ دریاب کئے

کتلتا چہ اللہ تعالیٰ دزمکہ (رئول) غیرونہ ستاسو تابع کری د او کشتی ہم چہ دھفہ پہ حکم سرکہ پہ دریاب

بِاَمْرِهٖ وَيُمَسِّكُ السَّمَاءَ اَنْ تَقَعَ عَلَي الْاَرْضِ اِلَّا بِاِذْنِهٖ

ددہ پہ حکم | او ہفہ راہیگ کرے | آسمان | لہ دکنہ چہ راہیگری | پہ زمکہ بانڈی | مکر ددہ پہ حکم

کئے جلیبری او ہم ہفہ آسمان تینک کرے دے چہ پہ زمکہ راؤنہ غور زیری مکر ددہ ہفہ پہ حکم

إِنَّ اللَّهَ بِالنَّاسِ لَكَرُّوفٌ رَّحِيمٌ ۝ وَهُوَ الَّذِي أَحْيَاكُمْ

بیشک الله | په خلقو باند | ډیر مهربان | رحم کوونکې | اوه هغه | کوم چه | ژوندی کړی تاسو

بیشک الله تعالی په بنیاد موباند ډیر زیات مهربان رحم کوونکې | اوانه هغه ذات دے کوم چه تاسو را پیدا کړی

ثُمَّ يُمِيتُكُمْ ثُمَّ يُحْيِيكُمْ ۖ إِنَّ الْإِنْسَانَ لَكَفُورٌ ۝

بیا به مړه کړی تاسو | بیا به | ژوندی کړی تاسو | بیشک | بنیادم | خامخا ناشکړه

بیا به ډیر باند مرګ راوی بیا به مو (سرد وباره) ژوندی کړی خو په دې کې شک نشته چه انسان ډیر ناشکړه

يَكُلُّ أُمَّةٍ جَعَلْنَا مَنْسَكًا هُمْ نَاسِكُوهُ فَلَا يُنَازِعُنَكَ

د هر یو امت د پاره | مونږ مقرر کړل | یوه طریقه د عبادت | چه دوی عمل کوونکې دی په هغه | پس جګړه ونه کړی دوی

مونږ د هر امت د پاره (د عبادت) طریقه مقرر کړې په کوم چه هغوی روان وی خودوی له پکار نه دی چه

فِي الْأَمْرِ وَادْعُ إِلَىٰ رَبِّكَ ۖ إِنَّكَ لَعَلَىٰ هُدًى مُّسْتَقِيمٌ ۝ وَإِنْ

په دے معاملہ کې | او بېله (خلق) | دخپل رب طرف ته | بیشک ته | خامخا په سمه لار یې | او که چرې

تاسره په دې باره کې جګړه کړی | او ته لکيا اوسه دوی دخپل رب طرف ته رابلې بیشک نه په سمه لار یې | او

جَادِلُوكَ فَقُلِ اللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا تَعْمَلُونَ ۝ اللَّهُ يَحْكُمُ

جګړه کړی د تاسره | نو دوايه | چه الله | ښه پوهه | په هغه | چه تاسو لے کوئ | الله به | فیصله وکړی

که دوی تاسره جګړه کړی نو دوی ته دوايه چه هغه تاسو کوئ الله تعالی د هغه نه ښه واقف دے | الله تعالی به تاسو

بَيِّنُكُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ فِيمَا كُنْتُمْ فِيهِ تَخْتَلِفُونَ ۝ أَلَمْ تَعْلَمْ

ستاسو په مینو کې | په ورځ | د قیامت | په هغه | چه تاسو په هغه کې | اختلاف کوئ | آیا تاسو ته معلومه نه

تَرَمِيتُخْ په هغه خبرو کې په کومو کې چه تاسو اختلاف کوئ د قیامت په ورځ فیصله وکړی | آیا تاسو نه

أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ ۖ إِنَّ ذَلِكَ

چه هم الله | پوهه دے | په هغه | چه په آسمانو کې دی | اوزمکه کې دی | بیشک دا (قول)

پوهېږی | چه په آسمانو اوزمکه کې هغه دی | هغه دا الله تعالی په علم کې دی | دا ټول خبر په کتاب

فِي كِتَابٍ ۖ إِنَّ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ ۝ وَ يَعْبُدُونَ

په کتاب کې (درج) دی | بیشک دا | الله د پاره | آسان دی | او | دوی عبادت کوی

(روح محفوظ) کې (درج) دی | بیشک دا خبره الله تعالی د پاره ډیره آسانه ده | او دا خلق | دا الله تعالی نه

مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَمْ يَنْزِلْ بِهِ سُلْطَانٌ وَمَا

سېوا دا الله نه | د هغه څیز چه | نه دے نازل کېه | د هغه | الله هغه دلیل | او هغه (څیز)

سېوا د هغو عبادت کوی د هغه په حق کې چه الله تعالی هغه دلیل نه دے نازل کېه | اونه دوی ته

لَيْسَ لَهُمْ بِهِ عِلْمٌ وَمَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ نَّصِيرٍ ۝ وَإِذَا

د ظالم په | علم | او نشته دے د ظالمو | (څوک) مددگار | او هر که

د ظالمو په | او د ظالمو د پاره څوک مددگار نشته | او هر که

ثَلٰی عَلَيْهِمْ اٰیٰتُنَا بَیِّنٰتٍ تَعْرِفُ فِیْ وُجُوْهِ الَّذِیْنَ

لوستے شی | پہ دوی باند | زمونہ آیتون | واضح | نو پیرے تہ | پہ ہونو | دہو خلقو پہ
دوی تہ زمونہ ہیکارہ آیتونہ | لوستے شی ، نو تہ د کافرانو پہ ہونو باند دہن کان

كَفَرُوا الْمُسْكِرُ يَكَادُوْنَ يَسْطُوْنَ بِالَّذِیْنَ يَسْلُوْنَ

کافران دی | ناخونی | نزد دے کیری دوی | (چہ) حملہ وکری | پہ ہونو چہ | لولی
نخنہ پیرند لے شے ، (رتزدے چہ) نزد دے کیری چہ پہ ہونو خلقو حملہ وکری چہ ہونو تہ زمونہ

عَلَيْهِمْ اٰیٰتُنَا قُلْ اَفَاَنْتُمْ كُمْ بِشَرٍّ مِّنْ ذٰلِكُمْ اَلَسَّارُ

پہ دوی باند | زمونہ آیتونہ | وواہم | پس آیارہ وینایم تاسوتہ زیات ناخونہ | لہ دے نہ ہم | ہنہ اور دے
آیتونہ آوری (لے سغیرہ) | ورتہ وواہہ چہ آیارہ نہ زیات حراب خیز درتہ وینایم ؟ (دوری) ہنہ

وَعَدَهَا اللّٰهُ الَّذِیْنَ كَفَرُوا وَبِئْسَ الْبَصِیْرُ ۙ یٰۤاَیُّهَا

وعدہ کہے دہ دہ | اللہ | ہونو خلقو سورہ | چہ کافران دی | او پیرید | خائے دے | اے
خیز اور دے (چہ) اللہ تعالیٰ کافرانو سورہ دے ہنہ وعدہ کہے دہ او دغہ پیرنا کارہ خائے دے۔ اے خلقو!

النَّاسُ ضَرَبَ مَثَلٌ فَاسْتَمِعُوا لَهُ ۚ اِنَّ الَّذِیْنَ

خلقو | بیان کہے شوے | بومثال | پس داوری | ہنہ | بیشک ہنہ کوم چہ
(اوس) یورہ غنہ خبرہ آوری لے شی نو بنہ غویرونہ ورتہ کیری دی ۔ تاسو چہ د اللہ تعالیٰ نہ

تَدْعُوْنَ مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ لَنْ یَّخْلُقُوْا دُبَابًا وَّوَلَّیْتُمْ

تاسو بلی | سیا | د اللہ نہ | ہیٹہ کلہ نہ پیدا نہ کری | یومچ | اگر کہ جمع شی دوی
بغیر نور شوک رابلی ہونو خویو میچ (قدر لہ) ہم پیدا کو لے نہ شی ، اگر کہ تول پرے باند

لَهُ ۥ وَاِنْ یَّسْأَلُھُمُ الذُّبَابُ شَیْئًا لَّا یَسْتَنْقِذُوْهُ مِنْہُ

دہنے پارہ | او کہ چرے | و تنبتوی لہ دوی نہ | (دھن) میچ | خہ خیز | نور خلاص نہ نہ کری دہنے | لہ دہ نہ
را تول شی او کہ یو میچ ترے نہ خہ و تنبتوی نو دوی تول ترے نہ را خلاص لے قدر لہ ہم نہ شی

ضَعُفَ الطَّالِبُ وَ الْبَطْلُوْبُ ۙ مَا قَدَرُوا اللّٰهَ

لہ وسہ شو | طالب | او | مطلوب | قدر نہ کرد دوی | د اللہ
غونہتوالا (عابد) او د کوم (دروغین معبود) نہ لے چہ غواہی دواہہ کمزوری دی، دے خلقو د اللہ تعالیٰ ہنہ

حَقَّ قَدْرُہُ ۚ اِنَّ اللّٰهَ لَقَوِیْ عَزِیْزٌ ۙ اللّٰهُ یَصْطَفِیْ

چہ غور لے د تعظیم حق ووا | بیشک اللہ | دیر طاقتور | غالب د | اللہ | غورہ کوی
قدر نہ کردو غنہ چہ پکارو، بیشک چہ اللہ تعالیٰ زور اور او غالب دے۔ اللہ تعالیٰ پہ فرینو کہے ہم

مِّنَ الْمَلَٰئِکَۃِ رُسُلًا ۚ وَ مِنَ النَّاسِ ۚ اِنَّ اللّٰهَ سَمِیْعٌ

لہ فرینونہ | رالیرے شوی | اولہ خلقونہ | بیشک اللہ | آوری لے
استاذی غورہ کوی ، او پہ بنیاد مکتہ ہم ، بیشک اللہ تعالیٰ ہر شے آوری

بَصِيرَةً يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا

بینادے | ہنہ پوہیری | حقہ | ددوی پہ مخکے دی | اوقہ | ددوی نہ وروستوی
دیرینہ دینی کوری ، حقہ نہ ددوی وہاندی وروستو ہر حقہ معلوم دی

وَالِلّٰهِ تَرْجَعُ الْأُمُورُ ۝ يٰٓأَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا

اوپر دالہ نہ | بیرتہ کرخولے شی | (قول) کارونہ | اے | خلقو | چہ ایمان موراوڑے
او قول کارونہ بہ دالہ تعالیٰ طرف نہ واپس کرخولے شی۔ اے دایمان خاوتدانو !

ارْكَعُوا وَاسْجُدُوا وَاعْبُدُوا رَبَّكُمْ وَافْعَلُوا الْخَيْرَ

رکوع کوئی | اوسجدہ کوئی | اوعبادت کوئی | دخیل رب | اوکوئی | نیکی
دھقہ پہ ورنہ تہیت شی اوسجدہ کوئی او دخیل رب عبادت کوئی او دنیکی کارونہ کوئی

لَعَلَّكُمْ تَفْلِحُونَ ۝ وَجَاهِدُوا فِي اللَّهِ حَقَّ جِهَادِهِ

چہ تاسو | نجات بیا مومئی | او جہاد کوئی | دالہ پہ لایہ کئے | (لکہ چہ) حق ددہ دجہاد
چہ تاسو نجات بیا مومئی او دالہ تعالیٰ پہ لایہ کئے داسے کوشش کوئی لکہ شکہ چہ پہ حقہ سلا پکار دے

هُوَ اجْتَبَاكُمْ وَمَا جَعَلَ عَلَيْكُمْ فِي الدِّينِ مِنْ حَرَجٍ

دہ غورہ کرئی تاسو | اونہ دہ ایسے | پہ تاسو | (پہ بارہ د) دین کئے | (حقہ) تنکی
حقہ تاسولہ عزت درکرو او پہ تاسوئے ددین پہ حقہ ہیٹہ قسم لہ تنکسیا رانہ وستلہ

مِلَّةَ أَبِيكُمْ إِبْرَاهِيمَ ۖ هُوَ سَمَّاكُمُ الْمُسْلِمِينَ

حقہ دین کے | ستاسو دپلار | ابراہیم | حقہ نامہ ایسی دہ ستاسو | مسلمان
تاسو دخیل پلاس ابراہیم پہ ملت (قائم اوسیری) حقہ پہ تاسو دمسلمانانو نامہ ایسے دہ -

مِنْ قَبْلُ ۚ وَفِي هَذَا لِيَكُونَ الرَّسُولُ شَهِيدًا عَلَيْكُمْ

لہ دے نہ وہاندی | او پہ دے (قرآن) کئے | چہ دی | رسول | گواہ | پہ تاسو باندی
پخواہم او دس پہ دے (قرآن) کئے ہم ، دہ پارہ ددے چہ رسول پہ تاسو باندی گواہ شی

وَتَكُونُوا شُهَدَاءَ عَلَى النَّاسِ ۚ فَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ

اوئی تاسو | گواہات | پہ خلقو باندی | پس قائم کوئی | مونہ
او تاسو پہ نورو خلقو باندی گواہان شی ، نو ہمیشہ دمونہ پابندی کوئی

وَاتُوا الزَّكَاةَ وَاعْتَصِمُوا بِاللَّهِ هُوَ

اور کوئی | زکوۃ | او مضبوط و نیسی | اللہ | ہم حقہ دے
اوزکوۃ ورکوئی ، (اودد) اللہ (حکومت) مضبوط و نیسی - حقہ ستاسو

مَوْلَاكُمْ ۖ فَنِعْمَ الْمَوْلَىٰ وَنِعْمَ النَّصِيرُ ۝

سناہو کارساز | پس غومرہ نبیہ | آقا | او غومرہ نبیہ | مددگار دے
مالک دے ، نو غومرہ نبیہ آقا او غومرہ نبیہ پوٹہ مددگار دے -